KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 1244/2014,

20. november 2014,

millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 375/2014 (millega asutatakse Euroopa vabatahtlik humanitaarabikorpus („ELi humanitaarabi vabatahtlikke käsitlev algatus")) rakenduseeskirjad

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 375/2014 (millega asutatakse Euroopa vabatahtlik humanitaarabikorpus (ELi humanitaarabi vabatahtlikke käsitlev algatus)), [1] eriti selle artikli 9 lõiget 3, artikli 10 lõiget 1 ja artikli 12 lõiget 6,

ning arvestades järgmist:

(1) Vastavalt määrusele (EL) nr 375/2014 peaks komisjon kehtestama normid ja menetlused, mis hõlmavad vajalikke tingimusi, korda ja nõudeid, mida lähetavad ja vastuvõtvad organisatsioonid peavad kohaldama, kui nad selgitavad välja, valivad, valmistavad ette, juhivad ja lähetavad vabatahtlikuks kandideerijaid ja ELi humanitaarabi vabatahtlikke toetama humanitaarabioperatsioone kolmandates riikides. Määrusega (EL) nr 375/2014 on ette nähtud, et nimetatud normid tuleks vastu võtta delegeeritud õigusaktidega ning menetlused rakendusaktidega.

(2) Kõiki ELi humanitaarabi vabatahtlike algatusega seotud sidusrühmi, sealhulgas vabatahtlikke endid ning lähetavaid ja vastuvõtvaid organisatsioone, tuleks julgustada algatuse raames looma ühise identiteeditunnet.

(3) On oluline, et vabatahtlikuks kandideerijate väljaselgitamine ja valik toimuks mittediskrimineeriva, õiglase ja läbipaistva menetluse teel, mille aluseks on lähetavate ja vastuvõtvate organisatsioonide partnerlus, mis vastab kohalike vastuvõtvate organisatsioonide väljendatud tegelikele vajadustele.

(4) Nii lähetavad kui ka vastuvõtvad organisatsioonid peaksid pakkuma põhjalikku väljaõpet, et vältida arusaamatusi seoses rollide ja ootustega ning tagada vabatahtlike asjakohane praktiline ettevalmistus lähetuseks. See looks aluse vastuvõtvates kogukondades usalduse ja heakskiidu saavutamisele, võttes täielikult arvesse asjaomaseid kultuurilisi eripärasid.

(5) Koolitus on lähetuseelse ettevalmistuse oluline osa ja seda tuleks kohustuslikest ja valitavatest kursustest koosneva struktureeritud programmi raames pakkuda kõigile vabatahtlikuks kandideerijatele. Nooremspetsialistidele tuleks lisaks anda võimalus oma pädevuste edasiarendamiseks ning humanitaarvaldkonnaga seotud uute eriteadmiste ja -oskuste omandamiseks, kasutades selleks asjakohasel juhul praktikavõimalusi. Eelkõige tuleks seda kohandada vastavalt lähetavate ja vastuvõtvate organisatsioonide tegevuse ja kontekstile.

(6) Lähetavad ja vastuvõtvad organisatsioonid peaksid looma asjakohase juhendamis- ja juhtimissüsteemi. Nad peaksid ELi humanitaarabi vabatahtlike ühiselt juhendama ja hindama nende tulemusi ja saavutusi ning andma tagasisidet lähetusülesannete ja eesmärkide täitmise kohta. See aitab parandada ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse vastutusvõimet.

(7) Selleks et ELi humanitaarabi vabatahtlikke täiendavalt toetada enne lähetust, lähetuse ajal ja pärast seda, peaks juhendamist ja juhtimist täiendama mentorlus.

(8) Luua tuleks kanal, mis võimaldaks lähetaval organisatsioonil hoida pidevat sidet ja pakkuda täiendavat toetust lähetuse ajal kolmandasse riiki. Kõigile ELi humanitaarabi vabatahtlikele tuleks pärast lähetust korraldada järelarutelu ja pakkuda lähetusjärgset tuge.

[1] ELT L 122, 24.4.2014, lk 1.

(9) Vaja on tagada sobivad töö- ja elamistingimused, mis võimaldavad ELi humanitaarabi vabatahtlikel tegutseda ohutus ja puhtas keskkonnas ning rahuldada oma põhivajadusi ilma, et neil tuleks taluda raskusi, kuid järgides vabatahtlikule sobivat mõõdukat mittesuurustlevat elustiili. ELi humanitaarabi vabatahtlikele makstavat päevaraha ja muid makseid ei käsitata tavapärase töötasuna. Kõnealuste maksete määra kehtestamisel ei tohiks lähtuda vabatahtliku töökogemusest, eriteadmistest ega lähetusülesande täitmise tulemustest; maksete ainus eesmärk on katta lähetuse ajal tekkivad elamiskulud. Tugeva ja võrdse kaitse tagamiseks peaks kõigil ELi humanitaarabi vabatahtlikel olema üldkindlustus, mis tagaks konkreetselt kaitse kogu kolmandas riigis lähetuses viibimise ajal ning lähetusele eelnevate ja järgnevate asjaomaste perioodide jooksul.

(10) Hoolsuskohustus on esmatähtsal kohal ning osapooled vastutavad selle eest ühiselt. Lähetavad ja vastuvõtvad organisatsioonid peaksid võimaluste piires hoolitsema ELi humanitaarabi vabatahtlike tervise, ohutuse, julgeoleku ja heaolu eest ning töötama välja asjakohased julgeoleku-, tervishoiu- ja ohutusmenetlused. Samuti peaksid ELi humanitaarabi vabatahtlikud tegema töökohal kõik iseenda ja teiste tervise, ohutuse ja julgeoleku tagamiseks.

(11) ELi humanitaarabi vabatahtlike individuaalsete töötulemuste seire ja hindamine peaks olema kogu lähetuse ajal kestev pidev protsess. Selle aluseks peaks olema juhendamise ja tulemusjuhtimise süsteem ning see peaks võimaldama koguda andmeid, mis näitavad, millisel määral aitavad ELi humanitaarabi vabatahtliku individuaalsed töötulemused tulemuse ja mõju tasandil kaasa projekti ja algatuse eesmärkide saavutamisele tervikuna.

(12) Vaja on usaldusväärset sertifitseerimissüsteemi, mis tagab, et lähetavad ja vastuvõtvad organisatsioonid vastavad määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõikes 2 alusel vastuvõetavas komisjoni delegeeritud määruses sätestatud normidele ja käesolevas määruses sätestatud menetlustele. Kõnealuse sertifitseerimissüsteemi aluspõhimõteteks peaksid olema lihtsustamine ja dubleerimise vältimine, lähetavate ja vastuvõtvate organisatsioonide eristamine, kulutõhusus, läbipaistvus ja erapooletus, mitmekesisuse ja juurdepääsetavuse soodustamine.

(13) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas määruse (EL) nr 375/2014 artikli 26 alusel loodud komitee arvamusega.

(14) Selleks et tagada ELi vabatahtlike algatuse õigeaegne rakendamine, peab käesolev määrus kiiremas korras jõustuma, kuna selles kehtestatakse sätted, mille alusel rakendusorganisatsioonid lähetavad ELi humanitaarabi vabatahtlikke kolmandatesse riikidesse,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

1. PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega kehtestatakse määruse (EL) nr 375/2014 rakenduseeskirjad nimetatud määruse artikli 9 lõikes 3, artikli 10 lõikes 1 ja artikli 12 lõikes 6 nimetatud küsimustes:

a) menetlused, mida tuleb järgida vabatahtlikuks kandideerijate väljaselgitamiseks, valimiseks ja vajalikuks lähetamiseelseks ettevalmistamiseks, sh praktikavõimalused, kui asjakohane;

b) üksikasjad koolitusprogrammi ja menetluse kohta, millega hinnatakse vabatahtlikuks kandideerijate lähetuseks valmisolekut;

c) sätted, mille alusel lähetada ELi humanitaarabi vabatahtlikke kolmandatesse riikidesse ja neid seal juhtida, sealhulgas juhendamine kohapeal, nende jätkuv toetamine juhendamise, mentorluse, lisakoolituse, vajalike töötingimuste loomise ja lähetamisjärgse toe abil;

d) sätted, mis näevad ette vabatahtlike kindlustuskaitse ja elamistingimused, sealhulgas elamis-, majutus-, reisi- ja muude vajalike kulude katmise;

e) menetlused, mida tuleb järgida enne lähetust, lähetuse ajal ja pärast lähetust, et tagada hoolsuskohustus ning asjakohased ohutus- ja julgeolekumeetmed, siia alla kuuluvad ka meditsiinilise evakueerimise protokollid ja julgeolekukavad, mis hõlmavad hädaolukorras evakueerimist kolmandatest riikidest, sealhulgas vajalikke menetlusi koostöö tegemiseks riiklike asutustega;

f) menetlused, et seirata ja hinnata ELi humanitaarabi vabatahtlike individuaalseid töötulemusi;

g) sertifitseerimissüsteem, millega tagatakse lähetavate organisatsioonide vastavus määruse (EL) nr 375/2014 artiklis 9 osutatud normidele ja menetlustele, ja eraldi sertifitseerimissüsteem vastuvõtvatele organisatsioonidele.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse määruse (EL) nr 375/2014 artiklis 3 ja määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 2 alusel vastuvõetavas komisjoni delegeeritud määruses esitatud mõisteid. Lisaks kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „pädevusraamistik" – raamkava määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 2 alusel vastuvõetava komisjoni delegeeritud määruse tähenduses;

b) „õppe- ja arenguplaan" – plaan määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 2 alusel vastuvõetava komisjoni delegeeritud määruse tähenduses;

c) „koolitaja" – koolituse pakkuja värvatud isik, kelle ülesanne on viia läbi üks või mitu koolitusmoodulit või korraldada stsenaariumipõhiseid simulatsiooniõppusi ja hinnata vabatahtlikuks kandideerijate pädevust;

d) „koolituse juhendaja" – koolituse pakkuja värvatud koolitaja, kellel on vabatahtlikuks kandideerija lähetusse saatmiseks sobilikkuse hindamisel koordineeri roll. Ta vastutab vabatahtlikuks kandideerijate rühma eest. Ta koordineerib nende pädevuste hindamist vastavalt teistelt koolitajatelt saadud tagasisidele ning suhtleb vabatahtlikuks kandideerijatega individuaalselt, et arutada hinnangut, mille kandideerija on andnud endale ise ja mille on talle andnud koolitaja;

e) „mentorlus" – protsess, mille käigus antakse mitteametlikult edasi tööks, karjääriks või erialaseks enesetäiendamiseks vajalikke teadmisi, sotsiaalset kapitali ja psühhosotsiaalset tuge. Mentorlus hõlmab vastuvõtva organisatsiooni poolt mentoriks määratud isiku, kellel arvatakse olevat asjakohased teadmised, oskusteave ja kogemused, ja ELi humanitaarabi vabatahtliku vahel pikema perioodi vältel toimuvat mitteametlikku suhtlust, mis toimub tavaliselt silmast silma kohtumiste vormis;

f) „järelarutelu" – protsess, mille käigus antakse lähetavale ja vastuvõtvale organisatsioonile ning ELi humanitaarabi vabatahtlikule selget teavet lähetustulemuste ja ELi humanitaarabi vabatahtlike saavutuste kohta, jagatakse kogemustel põhinevaid soovitusi või õppetunde, samuti teadmistepagasit ja õpitut ning tagatakse lähetuse positiivne professionaalne lõpetamine.

2. PEATÜKK

VABATAHTLIKUKS KANDIDEERIJATE VÄLJASELGITAMISE JA VALIKUMENETLUSED

Artikkel 3

Väljaselgitamise ja valikumenetlus

1. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon kehtestavad ühiselt väljaselgitamise ja valikumenetluse. Määratakse kindlaks rollid, vastutusalad ja menetlused, mis tagavad läbipaistva, õiglase ja tõhusa värbamisprotsessi vastavalt võrdse kohtlemise, võrdsete võimaluste ja mittediskrimineerimise normidele, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 2 alusel vastuvõetavas komisjoni delegeeritud määruses.

2. Väljaselgitamise ja valikumenetlus põhineb lähetava ja vastuvõtva organisatsiooni partnerlusel ning sellega tagatakse õigeaegne ja pidev teabevahetus. Lähetav organisatsioon tagab, et vastuvõttev organisatsioon on kogu värbamisprotsessi järjepidevalt kaasatud.

3. Kokkulepitud väljaselgitamise ja valikumenetlust kohaldatakse värbamisprotsessi kõikides etappides.

4. Väljaselgitamise ja valikumenetlus peab sisaldama vähemalt järgmist:

a) ELi humanitaarabi vabatahtlike lähetusülesande, pädevusprofiili ja valikukriteeriumide kirjeldus vastavalt artiklile 4;

b) väljakuulutamise ja kandideerimise kord vastavalt artiklile 5;

c) kandideerijate hindamise, esialgse ja väljavalitud kandideerijate nimekirja koostamise kord vastavalt artiklile 6;

d) valimise kord vastavalt artiklile 7.

Artikkel 4

ELi humanitaarabi vabatahtlike lähetusülesande, pädevusprofiili ja valikukriteeriumide kirjeldus

1. Vastuvõttev organisatsioon teeb kooskõlas I lisa punktis 1 esitatud nõuetega ettepaneku ELi humanitaarabi vabatahtliku lähetusülesande kohta, võttes aluseks vajaduste hinnangu, mis on koostatud määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 2 alusel vastuvõetava komisjoni delegeeritud määruse kohaselt ja säilitades selles teatava paindlikkuse, et võtta arvesse vabatahtliku arvamust pärast värbamist

2. Lähetav organisatsioon vaatab lähetusülesande läbi eesmärgiga aidata seda vajadusel muuta, et tagada ülesande jaoks sobivate ja realistlike kandidaatide leidmine, võttes arvesse ELi humanitaarabi vabatahtlike eeldatavaid pädevusi ning vastuvõtva organisatsiooni suutlikkust vabatahtlikke ära kasutada ja vajadusi.

3. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon koostavad lähetusülesande ja pädevusraamistiku põhjal ELi humanitaarabi vabatahtliku pädevusprofiili ja valikukriteeriumid miinimumnõuetega, mida kasutatakse värbamisprotsessis. Pädevusprofiilis märgitakse muu hulgas, kas vabatahtlik on vanem- või nooremspetsialist ning kas on vaja ette näha praktika.

Artikkel 5

Lähetuse väljakuulutamine ja kandideerimine

1. Lähetuse väljakuulutamise eest vastutab lähetav organisatsioon. Vastuvõtva organisatsiooni abiga paneb ta kokku infomaterjali, et teavitada algatusest ja äratada huvi vabatahtlikes kandideerijates.

2. Kuulutus peab olema vähemalt inglise keeles, kirjutatud selges konkreetses arusaadavas stiilis ning selles peab olema esitatud teave vabatahtlikuks kandideerijale pakutava ametikoha kohta vastavalt I lisa punktis 2 sätestatud nõuetele.

3. Kuulutust hoitakse ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse keskplatvormil üleval vähemalt ühe kuu vältel ning nähakse ette võimalus kasutada kandideerijate keskplatvormile suunamiseks täiendavaid reklaamivõimalusi. Humanitaarkriisidele reageerimiseks korraldatavate lähetuste korral on nõuetekohaselt põhjendatud asjaoludel lubatud hoida kuulutust üleval lühema perioodi vältel kui üks kuu, kuid mitte lühemalt kui üks nädal.

4. Kandideerijad esitavad avalduse standardsel kandideerimisvormil, mis sisaldab struktureeritud elulookirjeldust. Samuti täidavad kandideerijad standardse enesehindamise küsimustiku, et hinnata oma pädevust vastavalt pädevusraamistiku nõuetele ning oma sobivust kuulutuses osutatud lähetusülesande ning elamis- ja töötingimuste jaoks. Viimaste kohta peavad nad andma oma nõusoleku.

Artikkel 6

Hindamine, esialgse ja väljavalitud kandideerijate nimekirja koostamine

1. Lähetav organisatsioon hindab kandideerijaid teabe põhjal, mis nad on esitanud avalduse vormis, enesehindamise küsimustikus ja ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuses — ja konkreetses lähetuses — osalemise motivatsioonikirjas, ning hindab nende võimet analüüsida asjaomast humanitaarabi stsenaariumi kirjaliku eksami, essee või muu sarnase testi abil.

2. Hindamise tulemuste põhjal koostab lähetav organisatsioon vastuvõtvale organisatsioonile esitatava esialgse kandidaatide nimekirja eesmärgiga leppida üheskoos kokku nende kandidaatide nimekirjas, keda kutsuda vestlusele.

3. Väljavalitud kandidaadid kutsutakse pädevusraamistikul põhinevale struktureeritud vestlusele. Vestlus võib olla silmast silma kohtumise vormis või telekommunikatsiooniseadmete vahendusel ning võimaluse korral ka vastuvõtva organisatsiooni osalusel. Muud hindamismeetodid võivad hõlmata hindamiskeskusi, rühmatööd ja töösituatsiooniga seotud olukordade lahendamist.

4. Vajadusel võib lähetav organisatsioon kontrollida kandideerija isikut ja erialast tausta. Kandideerijatele tutvustatakse valikuprotsessi selle alguses avaldatavas kuulutuses.

Artikkel 7

Valimine

1. Lõpliku otsuse valitud vabatahtlikuks kandideerija valimisel teeb vastuvõttev organisatsioon, kes kinnitab oma valiku lähetavale organisatsioonile, kelle ülesanne on pakkuda kandideerijale ametikoht ja valmistada ette väljaõppe etapp. Iga ametikoha jaoks võib valida asendusvabatahtlikke, kes asendavad kandidaati juhul, kui ta loobub või ei ole enam vaba.

2. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon peavad suutma tõendada ja põhjendada seda, kuidas nad on oma valiku tegemisel võtnud kogu väljaselgitamise ja valimise menetluse jooksul arvesse võrdse kohtlemise, võrdsete võimaluste ja mittediskrimineerimise põhimõtteid.

3. Valikumenetlus viiakse lõpule mõistliku aja jooksul. Lähetav organisatsioon teatab kõigile kandideerijatele valikuotsusest ning võimalusest saada tagasisidet. Ta palub valituks osutunud vabatahtlikuks kandideerijatel kirjalikult kinnitada, et nad on huvitatud osalemisest ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuses.

4. Lähetav organisatsioon tagab, et väljaselgitamise ja valikuprotsessiga seotud dokumendid on jälgitavad ning neid säilitatakse määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 2 alusel vastuvõetava komisjoni delegeeritud määruses sätestatud andmekaitsenormide kohaselt.

Artikkel 8

Õpivajaduste hindamine

1. Lähetav organisatsioon hindab vastuvõtva organisatsiooni ja vabatahtlikuks kandideerijaga nõu pidades ning värbamisprotsessi tulemuste, vastuvõtva organisatsiooni vajaduste ja kavandatud lähetuse laadi põhjal õpivajadusi ning selgitab välja osalemiseks vajalikud koolitusprogrammi moodulid, lähtudes järgmistest kriteeriumidest:

a) tööstaaž nii, et vanemspetsialistidel on võimalik keskenduda kohustuslikele moodulitele ning valida sobiva tasemega projektijuhtimiskoolitus ja spetsiaalsed valikmoodulid;

b) vastuvõtva organisatsiooni vajadused eripädevuse järele, mille omandamiseks osaleb vabatahtlikuks kandideerija valikmoodulites;

c) vabatahtlikuks kandideerija üldine pädevus, mille omandamiseks osaletakse valikmoodulites.

2. Lähetav organisatsioon täidab määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 2 alusel vastuvõetavas komisjoni delegeeritud määruses osutatud õppe- ja arenguplaani, selgitab välja valituks osutunud vabatahtlikuks kandideerijate pädevuse ja õpivajadused ning esitab sellekohased andmed koolituse pakkujatele.

3. PEATÜKK

ELI HUMANITAARABI VABATAHTLIKE ALGATUSE KOOLITUSPROGRAMM

Artikkel 9

Koolitusprogramm

1. Koolituse pakkuja korraldab kõigile valituks osutunud vabatahtlikuks kandideerijatele koolitusprogrammi, kasutades vajaduse korral lähetava ja vastuvõtva organisatsiooni ja endiste vabatahtlike abi.

2. Koolitusprogrammi aluseks on pädevusraamistik ning seda kohandatakse vastavalt noorem- ja vanemspetsialistide vajadustele.

3. Koolitusprogrammis kasutatakse kombineeritud õppemeetodit, mis sisaldab e-õpet ja auditoorset õpet.

4. Kõik vabatahtlikuks kandideerijad peavad osalema järgmistes kohustuslikes moodulites:

a) Euroopa Liidu, selle välissuhete ja kriisidele reageerimise süsteemi üldine tutvustus;

b) humanitaarabi andmise, ELi humanitaarabi poliitika ja ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse tutvustus;

c) isikliku ohutuse, julgeoleku ja tervishoiu juhtimine;

d) projektijuhtimine;

e) kultuuridevaheline teadlikkus (ja horisontaalsed küsimused);

f) stsenaariumipõhine simulatsiooniõppus, kus vabatahtlikuks kandideerijad peavad kasutama omandatud pädevusi.

5. Valikmoodulid on järgmised:

a) huvikaitse ja teabevahetus;

b) psühholoogiline esmaabi;

c) edasikoolitajate koolitamine;

d) vabatahtlike juhtimine;

e) organisatsiooni arendamine;

f) vajaduse korral kohandatud moodulid, mis on seotud eelkõige vabatahtlikuks kandideerijate tehnilise pädevuse kohandamisega vastavalt humanitaarabi kontekstile.

6. Vabatahtlikuks kandideerijad peavad osalema kohustuslikes moodulites ja võivad osaleda ühes või mitmes valikmoodulis, mis valitakse vastavalt artiklile 8.

7. Koolituskava, mis sisaldab üksikasjalikke andmeid iga mooduli, kaasa arvatud selle staatuse, sihtrühma, ajakava, omandatavate pädevuste ja seotud õpitulemuste kohta, on esitatud II lisas.

Artikkel 10

Vabatahtlikuks kandideerijate hindamine koolituse ajal ja pärast seda

1. Koolituse ajal ja pärast selle lõpetamist hinnatakse vabatahtlikuks kandideerijate valmisolekut lähetusse saatmiseks pädevusraamistiku alusel.

2. Koolitajad korraldavad hindamise ühiselt ja keskset koordineerivat ülesannet täidab sealjuures vabatahtlikuks kandideerija koolituse juhendaja.

3. Pädevuste hindamise aluseks on koolitajate hinnangud vabatahtlikuks kandideerija teadmiste, oskuste ja suhtumise kohta, mis hõlmab järgmist:

a) enesehindamise vorm, mille vabatahtlikuks kandideerija täidab pärast stsenaariumipõhist simulatsiooniõppust;

b) tähelepanekud, mille koolitajad esitavad pärast iga mooduli ja stsenaariumipõhist simulatsiooniõppust;

c) koolituse juhendaja hinnang, milles on kriitiliselt läbi vaadatud enesehindamine ja tähelepanekud, mis on saadud koolituse juhendaja ja vabatahtlikuks kandideerija vahel toimunud juhendamisvestluse käigus, kus arutati koolitajatelt saadud tagasisidet.

4. Kõigi pädevuste hindamine nähakse ette vabatahtlikuks kandideerija õppe- ja arenguplaanis, mida uuendatakse pärast koolituse lõpetamist, märkides sellesse läbitud kursused ja saavutatud tulemused.

5. Vabatahtlikuks kandideerijad, kellel ilmnevad mitterahuldavad oskused mis tahes mitmekülgse või spetsiifilise pädevuse valdkonnas, arvatakse kandideerijate seast välja. Koolitajad ja koolituse juhendaja peavad vajaduse korral suutma kõiki kõnealuseid hinnanguid ja otsuseid selgitada ja põhjendada.

4. PEATÜKK

VABATAHTLIKUKS KANDIDEERIJATE LÄHETAMISEELSE ETTEVALMISTUSE MENETLUSED

Artikkel 11

Väljaõppe programm

1. Väljaõppe käigus tutvustatakse kandidaadile või ELi humanitaarabi vabatahtlikule lähetava ja vastuvõtva organisatsiooni kultuuri, poliitikat ja tavasid, samuti lähetusülesandega seotud ootusi.

2. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon koostavad ühiselt väljaõppe programmi. Programmis kirjeldatakse organisatsioonide rolle ja vastutusala, lähtudes võimaluse korral tagasi pöördunud ELi humanitaarabi vabatahtlike arvamustest, et kasutada ära nende isiklikke kogemusi ja õpitut. Programm koosneb järgmistest osadest:

a) lähetuseelne väljaõpe, mille korraldab lähetav organisatsioon vastavalt artiklile 12;

b) riigisisene väljaõpe, mille korraldab vastuvõttev organisatsioon vastavalt artiklile 18.

3. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon korraldavad vajadusel kõigile ELi humanitaarabi vabatahtlikele ühised väljaõppesessioonid.

Artikkel 12

Lähetamiseelne väljaõpe

1. Lähetav organisatsioon tagab, et kõik vabatahtlikuks kandideerijad saavad enne lähetust põhjaliku ja asjakohase personaalse väljaõppe. Selles käsitletakse vähemalt järgmisi teemasid:

a) Organisatsiooni ja juhtimisstruktuur ja -protsessid, projektis osalevad meeskonnad (sealhulgas projektijuht, kriisiohje spetsialist, personaliosakond), organisatsiooni missioon ja eesmärgid seoses ELi humanitaarabi vabatahtlike algatusega;

b) igakülgne teave vabatahtlikuks kandideerija tulevase projekti konteksti, tema lähetusülesande ja selle aluseks oleva vajaduste hinnangu, samuti eeldatavate töö- ja elamistingimuste kohta vastavalt artiklitele 22 ja 24–27;

c) vabatahtliku suhtes kohaldatav õigusraamistik, nagu sätestatud määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 2 alusel vastuvõetavas komisjoni delegeeritud määruses;

d) vabatahtliku jaoks olulised normid ja menetlused, sealhulgas need, mis käsitlevad distsiplinaarküsimusi ja kaebusi, eitavat suhtumist pettusesse ja korruptsiooni, laste ja haavatavate täiskasvanute kaitset ja käitumisjuhendit, mis on sätestatud määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 2 alusel vastuvõetavas komisjoni delegeeritud määruses;

e) kontekstist sõltuv kohustuslik ülevaade julgeolekunõuetest ning tervishoiu- ja ohutusnõuetest (sealhulgas enne lahkumist tehtav tervisekontroll) vastavalt artiklitele 28 ja 30;

f) juhendamise ja tulemusjuhtimise süsteem ja menetlus, olemasolevad tugisüsteemid, sealhulgas mentorlus ja muu tugi vastavalt artiklitele 19, 20 ja 21;

g) õppe- ja arenguplaan;

h) teave ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse võrgustiku ning selles vabatahtlikele enne lähetust, lähetuse ajal ja pärast lähetust pakutava toe kohta;

i) teave projektis kavandatud teavitamise ja nähtavuse suurendamise meetmete kohta vastavalt määruse (EL) nr 375/2014 artiklis 17 osutatud teavituskavale, sealhulgas komisjoni vastutava piirkondliku teabeametniku kontaktandmed;

j) artiklis 23 sätestatud järelarutelu protsess.

2. Väljaõppe raames annab lähetav organisatsioon ka teavet lähetusriigis tegutseva komisjoni humanitaarabi välisesinduse kohta ning teatab kõnealusele esindusele ELi humanitaarabi vabatahtlike eelseisvast lähetamisest.

3. Lähetav organisatsioon tagab, et vabatahtlikuks kandideerijad on kogu väljaõppe protsessi kestel antud teabe läbi lugenud ja sellest aru saanud ning et nad pääsevad sellele hõlpsasti ligi kogu ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuses osalemise ajal.

Artikkel 13

Nooremspetsialistide praktika

1. Kui vabatahtlikuks kandideerija on nooremspetsialist, võidakse temalt nõuda, et ta läbiks lisaks koolitusele ka lähetavas organisatsioonis praktika, et õppida läbi kogemuste humanitaartöö korraldust, eetikat ja konteksti ning saada täiendava ettevalmistuse kavandatud lähetuseks ELi humanitaarabi vabatahtlikuna. Praktika maksimaalne kestus on kuus nädalat ning seda võib nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel piiratud määral pikendada.

2. Vastuvõtva organisatsiooni ja praktikal oleva vabatahtlikuga nõu pidades vaatab lähetav organisatsioon läbi õppe- ja arenguplaanis sätestatud õpivajadused ja uuendab neid vastavalt praktika vajadustele. Õppe- ja arenguplaanis kirjeldatakse eelkõige järgmist:

a) õpitulemused, mille praktikal olev vabatahtlik peaks praktika jooksul saavutama;

b) ülesanded, mida praktikal olev vabatahtlik õppeprotsessi käigus täidab, ja selleks eraldatavad ressursid;

c) eesmärgid ja tulemused, mille praktikal olev vabatahtlik peaks olema praktika lõpuks saavutanud.

3. Käesoleva määruse järgmisi artikleid kohaldatakse praktika suhtes *mutatis mutandis* ja nendega kehtestatakse praktikal olevaid vabatahtlikke vastu võtva lähetava organisatsiooni jaoks kohustused:

a) artikli 19 lõiked 4–6 ja 9, artiklid 21 ja 22;

b) artikkel 24, välja arvatud lõige 5. ELi riikidest või määruse (EL) nr 375/2014 artikli 23 lõike 1 punktis b osutatud kolmandatest riikidest pärit vabatahtlikuks kandideerijatele, kes osalevad algatuses vastavalt nimetatud artiklis osutatud tingimustele ja kelle suhtes kehtib riiklik sotsiaalkindlustus või elukohariigi kindlustusskeem ja kes sooritavad praktikat mõnes nimetatud riigis, tagatakse ainult täiendav kaitse. See tähendab, et nende kindlustuskaitse piirdub kuluga, mis ületab nende riikliku sotsiaalkindlustuse või kindlustusskeemiga tagatud kaitset. Põhjendatud erandjuhtudel, kui riiklik sotsiaalkindlustus või kindlustusskeem katab ainult osa artikli 24 lõikes 5 osutatud kuludest või ei kata ühtegi sellist kulu, antakse kindlustuskaitse 100 % kuludele;

c) artikkel 25, välja arvatud selle lõige 6, artikkel 26 ja artikli 27 lõige 1, kui on asjakohane;

d) artikli 28 lõiked 1, 8 ja 14 ning artikli 30 lõiked 1 ja 4–7.

Artikkel 14

Vabatahtlikuks kandideerijate praktikajärgne hindamine

1. Praktika lõpus täidab praktikal olev vabatahtlik enesehindamise vormi, mille aluseks on pädevusraamistik ning õppe- ja arenguplaan.

2. Lähetavas organisatsioonis töötav praktikandi vahetu ülemus vaatab vastuvõtva organisatsiooniga nõu pidades enesehindamise läbi ja hindab praktikal olevat vabatahtlikku, pöörates tähelepanu eelkõige järgmisele:

a) praktikal oleva vabatahtliku töötulemuste hindamine võrdluses eesmärkidega;

b) hinnang selle kohta, kas kokkulepitud tulemused on saavutatud;

c) õpitulemuste väljaselgitamine.

3. Vabatahtlikuks kandideerijad, kelle oskused ei ole mis tahes mitmekülgse või spetsiifilise pädevuse valdkonnas piisavad, arvatakse kandideerijate seast välja ja neil ei ole õigust saada ELi humanitaarabi vabatahtlikuks. Lähetavas organisatsioonis töötav praktikandi vahetu ülemus peab vajaduse korral suutma kõiki kõnealuseid hinnanguid ja otsuseid selgitada ja põhjendada.

Artikkel 15

Lähetamiseelne lisakoolitus

Ilma et see piiraks vabatahtlikuks kandideerija võimalust läbida koolitusprogrammi või praktikat, võib lähetav organisatsioon pakkuda asjakohast lähetamiseelset lisakoolitust, näiteks eesmärgiga kohandada vabatahtlikuks kandideerijate tehnilist pädevust vastavalt vastuvõtva organisatsiooni vajadustele, anda lähetusriigi jaoks vajalikku keeleõpet jne.

Artikkel 16

ELi humanitaarabi vabatahtlikuga sõlmitav leping

1. Lähtudes lähetamiseelse väljaõppe ning vajadusel artiklites 13–15 osutatud praktika ja muu lähetamiseelse koolituse tulemustest, kinnitab lähetav organisatsioon vastuvõtva organisatsiooniga nõu pidades lõpliku hinnangu selle kohta, et vabatahtlikuks kandideerija on ELi humanitaarabi vabatahtlikuna lähetusse saatmiseks sobiv inimene.

2. Lähetav organisatsioon ja hindamise edukalt läbinud ELi humanitaarabi vabatahtlik sõlmivad lähetuslepingu vastavalt määruse (EL) nr 375/2014 artikli 14 lõikele 5.

3. Lepingus, mille sisu määratakse kindlaks tihedas koostöös vastuvõtvate organisatsioonidega, sätestatakse lähetuse konkreetsed tingimused ning ELi humanitaarabi vabatahtliku õigused ja kohustused. Lepingus on nimetatud kohaldatavad õigusaktid ja lepingu suhtes kohaldatav kohtualluvus vastavalt määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 2 alusel vastuvõetavale komisjoni delegeeritud määrusele, ja sealhulgas vähemalt järgmised elemendid:

a) ELi humanitaarabi vabatahtliku roll, ametinimetus, lähetuse kestus ja asukoht ning ametikohustused vastavalt lähetusülesandele, sealhulgas määruse (EL) nr 375/2014 artiklis 17 osutatud teavituskavast tulenevad elemendid;

b) lepingu kestus, kaasa arvatud algus- ja lõppkuupäev;

c) tulemusjuhtimine, sealhulgas:

   — juhtimise korraldus, sealhulgas vastuvõtva organisatsiooni poolne vastutav vahetu ülemus ja kontaktpunkt, kust saab lähetavas organisatsioonis pidevat tuge;

   — mentorluse korraldus;

d) töötingimused, kaasa arvatud tööaeg ja puhkus;

e) ELi humanitaarabi vabatahtliku rahalised õigused ja kohustused, sealhulgas nende tagamiseks vajalik kord:

   — päevaraha ja ümberasumishüvitis;

   — teave kohaldatavate maksude ja sotsiaalkindlustuse normide kohta;

   — kindlustuskaitse;

   — majutus;

   — reisikulud;

f) praktilised korralduslikud küsimused:

   — tervisekontrollid;

   — viisa ja tööload;

g) konfidentsiaalsus;

h) ELi humanitaarabi vabatahtlikult eeldatav käitumine, sealhulgas lepingule lisatavad eetika ja käitumisjuhend ning laste ja haavatavate täiskasvanute kaitse, sh täisleppimatus seksuaalse kuritarvitamise suhtes;

i) distsiplinaarpõhimõtted ja vabatahtliku staatuse tühistamine;

j) probleemide, kaebuste ja vaidluste lahendamiseks kasutatav vahendusmehhanism;

k) julgeoleku juhtimise, tervishoiu ja ohutuse suhtes kohaldatavad kohustused ja põhimõtted;

l) õppimine ja areng:

— koolitus ja väljaõpe;

— järelarutelu.

4. Kui vastuvõtva või lähetava organisatsiooni ja ELi humanitaarabi vabatahtliku vahel tekib vaidlus, on ELi humanitaarabi vabatahtlikul õigus kasutada tõhusaid õiguskaitsevahendeid vastavalt lähetava organisatsiooni suhtes kohaldatavatele riigisisestele õigusaktidele.

Artikkel 17

Andmebaasi kandmine

ELi humanitaarabi vabatahtliku sõnaselge nõusoleku korral kannab lähetav organisatsioon ELi humanitaarabi vabatahtliku andmed määruse (EL) nr 375/2014 artiklis 13 osutatud andmebaasi (edaspidi „andmebaas"). Mis tahes isikuandmete töötlemine seoses kõnealuse andmebaasiga peab toimuma määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 2 alusel vastuvõetavas komisjoni delegeeritud määruses osutatud andmekaitsenormide kohaselt. Kõikide kõnealuse andmebaasiga seotud isikuandmete suhtes, mida töötleb komisjon, kohaldatakse komisjoni määrust (EÜ) nr 45/2001 ([1]).

5. PEATÜKK

ELI HUMANITAARABI VABATAHTLIKE LÄHETAMISE JA JUHTIMISE KORD

Artikkel 18

Riigisisene väljaõpe

1. Vastuvõtvad organisatsioonid tagavad, et ELi humanitaarabi vabatahtlikud saavad pärast lähetusriiki saabumist põhjaliku ja asjakohase riigisisese väljaõppe, milles käsitletakse vähemalt järgmisi teemasid:

a) Organisatsiooni ja juhtimisstruktuur ja -protsessid, projektis osalevad meeskonnad (sealhulgas projektijuht, operatiiv- ja tehniline meeskond, kriisiohje spetsialist, tugimeeskonnad, näiteks personali- ja rahandusosakond), projekti teostamiskoht(-kohad), organisatsiooni missioon ja eesmärgid seoses ELi humanitaarabi vabatahtlikke käsitleva algatusega;

b) ulatuslik teave vastuvõtva organisatsiooni missiooni, volituste ja projektide kohta, kaasatud kogukonnad, tegevuse kontekst, väljundid ja tulemused, mida ELi humanitaarabi vabatahtlikule antud ülesande täitmisel oodatakse ning sellest lähtuv vajaduste hindamine;

c) ELi humanitaarabi vabatahtliku suhtes kohaldatav asjaomane kohalik õigusraamistik;

d) kontekstist sõltuv kohustuslik julgeolekualane ülevaade ning ülevaade tervishoiu- ja ohutusnõuetest vastavalt artiklitele 28 ja 30;

e) juhendamise ja tulemusjuhtimise süsteem ja menetlus, olemasolevad tugisüsteemid, sealhulgas mentorlus ja muu toetus vastavalt artiklitele 19, 20 ja 21;

f) kultuuriline ülevaade lähetusriigist, -piirkonnast ja -paikkonnast, sealhulgas juhised sobiva käitumise kohta;

g) artiklis 23 sätestatud riigisisese järelarutelu protsess.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 45/2001, 18. detsember 2000, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta, EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

2. Vastuvõttev organisatsioon tagab, et ELi humanitaarabi vabatahtlik on kogu riigisisese väljaõppe protsessi kestel antud teabe läbi lugenud ja sellest aru saanud ning et see on talle hõlpsasti kättesaadav kogu ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuses osalemise ajal.

Artikkel 19

Juhendamine ja tulemusjuhtimine

1. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon töötavad ühiselt välja tulemusjuhtimise süsteemi, mille aluseks on tulemuseesmärgid, eeldatud väljundid ja tulemused, et mõõta ELi humanitaarabi vabatahtliku töö edenemist ja kvaliteeti vastavalt lähetusülesandele.

2. Tulemusjuhtimise korras kirjeldatakse lähetava ja vastuvõtva organisatsiooni rolle ja kohustusi ELi humanitaarabi vabatahtliku juhendamisel.

3. Väljaõppe ajal määravad lähetav ja vastuvõttev organisatsioon koos ELi humanitaarabi vabatahtlikuga kindlaks oma tulemuseesmärgid ning annavad üksteisele võimaluse kommenteerida lähetusülesande paindlikke elemente.

4. Vastuvõttev organisatsioon määrab vahetu ülemuse, kes vastutab ELi humanitaarabi vabatahtliku töö juhendamise eest ning kes korraldab vabatahtlikuga mõistliku ja praktilise sagedusega juhendamiskohtumisi.

5. Vajaduse korral ja sõltuvalt lähetuse kestusest teevad lähetav organisatsioon ja vastuvõtva organisatsiooni poolne vahetu ülemus koos ELi humanitaarabi vabatahtlikuga töötulemuste vahehindamise, et ametlikult hinnata integratsiooni protsessi ja edasiminekut eesmärkide saavutamisel ja kohandada eesmärke, lähetusülesannet ning õppe- ja arenguplaani.

6. Kui vahehindamises leitakse, et ELi humanitaarabi vabatahtliku mis tahes mitmekülgne või spetsiifiline pädevus ei ole piisav, võib vastuvõttev organisatsioon lähetava organisatsiooni nõusolekul otsustada, et lähetus lõpetatakse ennetähtaegselt. Organisatsioonid peavad vajadusel suutma kõiki kõnealuseid hinnanguid ja otsuseid selgitada ja põhjendada.

7. Lähetuse lõpus korraldavad lähetav organisatsioon ja vastuvõtva organisatsiooni poolne vahetu ülemus koos ELi humanitaarabi vabatahtlikuga lõpliku töötulemuste hindamise, et hinnata ELi humanitaarabi vabatahtliku saavutusi võrreldes tema lähetusülesandes ning õppe- ja arenguplaanis seatud eesmärkidega.

8. Töötulemuste hindamise tulemused lisatakse ELi humanitaarabi vabatahtliku õppe- ja arengukavva.

9. Lähetav organisatsioon säilitab töötulemuste hindamise dokumente andmekaitsenormide nõuete kohaselt, mis on sätestatud määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 2 alusel vastuvõetavas komisjoni delegeeritud määruses, ja saadab andmebaasile kinnituse selle kohta, kas lähetus on edukalt lõpetatud või kui mitte, siis mis oli selle põhjus.

Artikkel 20

Lähetava organisatsiooni pidev tugi

1. Enne lähetamist määrab lähetav organisatsioon kontaktisiku, kes peab olema kogu lähetuse kestel kättesaadav ning kes peab ELi humanitaarabi vabatahtlikuga regulaarset sidet selleks et:

a) toetada ELi humanitaarabi vabatahtliku sisseelamist ja üleminekut;

b) pakkuda ELi humanitaarabi vabatahtlikule ja vastuvõtvale organisatsioonile vajalikku lisatuge;

c) osaleda vahe- ja lõpphindamises ja vajaduse korral korraldatavatel muudel kohtumistel;

d) pakkuda vahendamisalast tuge juhul, kui vastuvõtva organisatsiooni ja ELi humanitaarabi vabatahtliku vahel tekib vaidlus.

2. Kui määratud kontaktisik ei saa kirjeldatud rolli lähetuse ajal enam täita, määratakse talle esimesel võimalusel asendaja, et tagada toe järjepidevus.

Artikkel 21

Mentorlus

1. Vastuvõttev organisatsioon määrab ELi humanitaarabi vabatahtlikule ühe või mitu mentorit, et abistada teda muu hulgas järgmistes valdkondades:

a) erialaste oskuste arendamine, tulemuste ja teadmiste parandamine;

b) kultuuri ja ilmastikuga kohanemine;

c) lähetusülesandega seotud juhendamine;

d) psühholoogiliste probleemidega tegelemine.

2. Määratud mentor(id) peab/peavad saama tutvuda ELi humanitaarabi vabatahtliku õppe- ja arenguplaani ning lähetusülesandega ning nende antav tugi peab põhinema nimetatud dokumentidel. Mentorid kohtuvad regulaarselt ELi humanitaarabi vabatahtlikuga, et arutada tema edusamme ning lahendada lähetusega seotud ja isiklikke probleeme.

3. Mentorluses võetakse arvesse kohalikke olusid ja võimaluse korral peab seda kohaldama ka kohalike vabatahtlike suhtes.

4. Lähetav organisatsioon hõlbustab mentorlust ja teeb selle nimel koostööd vastuvõtva organisatsiooniga, et toetada analüütilise, koolitusalase ja muu suutlikkuse suurendamist ning selgitada välja oma struktuuris ja võrgustikes tegutsevad sobivate ja üksteist täiendavate oskustega isikud, keda saaks kasutada juhul, kui kohalikest oskustest jääb väheks.

5. Vajaduse korral võib kaaluda kaugmentorlust, kasutades eelkõige ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse võrgustikku.

Artikkel 22

Töötingimused

1. Kõigil ELi humanitaarabi vabatahtlikel peavad olema sobivad töötingimused, mis võimaldavad neil lähetuse ajal oma ülesandeid hästi täita ning tagavad heaolu, motiveerituse, tervise ja ohutuse. Tingimused peavad olema kooskõlas direktiivide 89/391/EMÜ ([1]) ja 2003/88/EÜ ([2]) asjaomaste sätetega.

2. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon määravad ühiselt kindlaks sobivad töötingimused vastavalt kohalikule ja riiklikule tegevuskeskkonnale.

3. Vastuvõttev organisatsioon esitab vajaliku teabe ja ettepaneku töötingimuste kohta, mille sobivust ja asjakohasust hindab lähetav organisatsioon, et tagada kooskõla oma hoolsuskohustuse ning lähetava organisatsiooni üldiste põhimõtete ja tavadega.

4. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon väldivad, ohjavad ja leevendavad ühiselt julgeoleku-, tervise- ja ohutusriske ning tagavad, et kavandatud töötingimused vastavad artiklites 28, 29 ja 30 osutatud kokkulepitud julgeoleku-, tervishoiu- ja ohutusmenetlustele ning I lisa punktis 3 osutatud nõuetele tööaja, puhkuse, minimaalse päevase ja nädalase puhkeaja ja töökeskkonna kohta.

Artikkel 23

Lähetuse lõpus kohapeal pakutav tugi ja lähetamisjärgne tugi

1. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon määravad ühise otsusega kindlaks kõigile ELi humanitaarabi vabatahtlikele, sealhulgas ennetähtaegselt tagasi pöörduvatele vabatahtlikele ette nähtud järelarutelu sisu ja korra.

2. Vastuvõttev organisatsioon korraldab ELi humanitaarabi vabatahtlikule personaalse või rühmas toimuva järelarutelu, mis hõlmab artikli 19 lõikes 7 osutatud lõplikku töötulemuste hindamist ning vajadusel projekti üleandmist meeskonnale ja vastaspooltele, kes jätkavad ELi humanitaarabi vabatahtliku tegevust eesmärgiga tagada kestlikkus ja järjepidevus.

([1]) Direktiiv 89/391/EMÜ töötajate töötervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta, EÜT L 183, 29.6.1989, lk 1.

([2]) 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta, ELT L 299, 18.11.2003, lk 9.

3. Lähetav organisatsioon korraldab tagasi pöördunud ELi humanitaarabi vabatahtlikule aegsasti personaalse või rühmas toimuva järelarutelu ning tegevust või projekti käsitlevad järelarutelud, lähtudes vastuvõtva organisatsiooni tagasisidest ning lõplikust õppe- ja arenguplaanist.

4. Lähetav organisatsioon korraldab pärast ELi humanitaarabi vabatahtliku tagasipöördumist lähetamisjärgse tervisekontrolli ning pakub psühholoogilise järelarutelu võimalusi ja nõustamist, mida ELi humanitaarabi vabatahtlik saab soovi korral kasutada.

5. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon tutvustavad ELi humanitaarabi vabatahtlikule võimalusi, kuidas jätkata tegevust humanitaarabi ja Euroopa kodanikuaktiivsuse valdkonnas, mis hõlmab ka ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse võrgustiku tutvustamist ja selle tegevuses osalemist.

6. Lähetav organisatsioon palub tagasi pöördunud ELi humanitaarabi vabatahtlikel esitada konstruktiivset tagasisidet ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse kohta ning selgitab muu hulgas, kuidas nende arvamused võivad mõjutada tulevasi lähetusi.

6. PEATÜKK

KINDLUSTUSKAITSET JA ELAMISTINGIMUSI KÄSITLEVAD SÄTTED

Artikkel 24

Kindlustuskaitse

1. Kõigile ELi humanitaarabi vabatahtlikele tagatakse täielik kindlustuskaitse, mis kaitseb neid konkreetselt kogu selle aja jooksul, mil nad viibivad kolmandas riigis lähetuses, ning perioodide jooksul, mis eelnevad või järgnevad asjaomastele lähetusele.

2. Kindlustuskaitse peab kehtima kogu maailmas ööpäev läbi. See peab algama alates päevast, millal ELi humanitaarabi vabatahtlik asub päritoluriigist teele lähetuse asukohaks oleva kolmanda riigi suunas, ja kehtima kuni päevani, millal ELi humanitaarabi vabatahtlik lahkub lähetuse asukohaks olevast kolmandast riigist ja jõuab tagasi päritoluriiki (edaspidi „esmane kindlustusperiood").

3. Pikema kui 12nädalase kindlustuskaitse korral pikendatakse seda veel kaheksa nädala võrra kindlustatud isiku päritoluriigis, et katta esmase kindlustusperioodi jooksul tekkinud haiguste ja vigastuste järelravi kulusid.

4. Kaitse peab laienema kõigile ELi humanitaarabi vabatahtlikke käsitleva algatusega seotud tegevustele ning samuti ELi humanitaarabi vabatahtlike eraviisilistele tegevustele esmase kindlustusperioodi jooksul.

5. Kõigil ELi humanitaarabi vabatahtlikel peab olema 100 % (täielik) kindlustuskaitse järgmiste juhtumite suhtes:

a) arstiabi ja hambaravi;

b) rasedus ja sünnitus;

c) õnnetusjuhtum;

d) repatrieerimine;

e) elukindlustus;

f) püsiv või ajutine puue või töövõimetus;

g) vastutuskindlustus;

h) dokumentide, sõidupiletite ja isiklike asjade kaotus või vargus;

i) täiendav abi.

6. Kõigi ELi humanitaarabi vabatahtlike võrdse kohtlemise ja kindlustuskaitse tagamiseks võib komisjon sõlmida ühe või mitme kindlustusandjaga lepingu hankemenetluse korras.

Artikkel 25

Päevaraha ja ümberasumishüvitis

1. Lähetav organisatsioon maksab ELi humanitaarabi vabatahtlikele kui töösuhtes mitteolevatele isikutele kindlasummaliste maksetena päevaraha, mis makstakse välja õigeaegselt ja regulaarsetelt.

2. Kindlasummaliste päevaraha maksete suurus arvutatakse vastavalt tarbimiskorvile, milles on arvesse võetud ELi humanitaarabi vabatahtliku järgmisi regulaarseid kuluartikleid:

a) toit;

b) hügieenivahendid ja majapidamistarbed;

c) rõivad;

d) kohalik ja riigisisene transport;

e) piisava elatustaseme ja kohalikus ühiskonnaelus osalemise tagamiseks vajalikuks peetavad mitmesugused kulud (muude kulude, näiteks vaba aja tegevuste, juukselõikuse, ajalehtede ja kirjatarvete jaoks võib lisada kuni 20 % punktide a–d alusel arvestatud kogusummast);

f) lisakulude summa nendele ELi humanitaarabi vabatahtlikele, kes viibivad piirkonnas, mille hinnaindeks on riigi keskmisest suurem (kuni 10 % punktides a–d osutatud artiklite puhul).

3. Majutuskulu ei arvestata kindlasummalise päevaraha hulka.

4. Komisjon avaldab andmed lähetusriikides makstava kindlasummalise päevaraha kohta vastavalt riikide hinnaindeksitele. Lisaks päevarahale võidakse hüvitada puudega või muude nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudega seotud erivajadustest tekkinud kulud.

5. ELi humanitaarabi vabatahtlikele teatatakse aegsasti hinnaindeksite ja päevaraha määrade muudatustest, mis mõjutavad neid lähetuse ajal, eriti kõrge inflatsiooni- või deflatsioonimääraga riikides.

6. Pärast lähetuse edukat lõpetamist maksab lähetav organisatsioon tagasi pöörduvatele ELi humanitaarabi vabatahtlikele regulaarselt indekseeritavat ümberasumishüvitist summas 100 eurot ühe kuu kohta vastavalt nende lähetuse kestusele.

Artikkel 26

Majutus

1. Lähetav organisatsioon tagab, et vastuvõttev organisatsioon võimaldab ELi humanitaarabi vabatahtlikule sobiva majutuse, mille hind on kohalikke olusid arvestades mõistlik.

2. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon väldivad, ohjavad ja leevendavad ühiselt julgeoleku-, tervise- ja ohutusriske ning tagavad, et kavandatud majutustingimused vastavad artiklites 28, 29 ja 30 osutatud kokkulepitud tervishoiu- ja ohutusmenetlustele ning I lisa punktis 4 osutatud nõuetele.

3. Majutuse, kütte ja muud sellega otseselt seotud kulud tasub võimaluse korral otse vastuvõttev organisatsioon. Vastuvõttev organisatsioon sõlmib lepingud üürileandjatega ning teeb kõik vajaliku, et tutvustada majutajatele ja üürileandjatele ELi humanitaarabi vabatahtlike algatust.

Artikkel 27

Reisikulud ja nendega seotud kulud

1. Lähetav organisatsioon korraldab ELi humanitaarabi vabatahtliku reisi lähetuskohta ja sealt tagasi, kaasa arvatud ennetähtaegse tagasipöördumise korral, ning tasub reisikulud.

2. ELi humanitaarabi vabatahtliku palvel korraldab lähetav organisatsioon täiendavad edasi-tagasi reisid ja tasub nende eest järgmistel juhtudel:

a) koju puhkusele sõit, kui ELi humanitaarabi vabatahtliku lähetus kestab kauem kui 18 kuud;

b) ELi humanitaarabi vabatahtliku lapsehoolduspuhkus juhul, kui tema ülalpidamisel on üks või mitu alla 12aastast last ja tema lähetus kestab kauem kui 6 kuud;

c) eripuhkus otsese üleneja või alaneja sugulase, abikaasa, registreeritud partneri, õe või venna matuse või arstitõendiga kinnitatud raske haiguse korral.

3. Reisikulude arvutamise aluseks võib olla turistiklassis või teises klassis reisimise tegelik kulu või hüvitatakse need kindlamääralise summana, mille leidmiseks kasutatakse teekonnapõhise arvutamise mõistlikku meetodit.

4. Lähetav organisatsioon annab ELi humanitaarabi vabatahtlikule teavet ja pakub logistilist tuge viisa hankimisel ning vajaduse korral abistab vastuvõttev organisatsioon viisa taotlemisel. Lähetav organisatsioon hüvitab viisa hankimisega seotud kulud, kaasa arvatud vajalikud reisikulud.

7. PEATÜKK

HOOLSUSKOHUSTUSE TÄITMISE, OHUTUSE JA JULGEOLEKU TAGAMISE MENETLUSED

Artikkel 28

Julgeoleku juhtimine ja riskihindamine

1. Lähetavas organisatsioonis peavad olema kehtestatud julgeolekupoliitika ja riskihindamise menetlused, mis on sobivad ELi humanitaarabi vabatahtlike jaoks ja mida nende suhtes kohaldatakse ning mida vajaduse korral kohandatakse.

2. Lähtudes lähetava organisatsiooni julgeolekupoliitika korraldusest, töötavad lähetav ja vastuvõttev organisatsioon ühiselt välja julgeoleku juhtimise ja evakueerimise kava ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse kohaste meetmete jaoks. Kõnealused kavad peavad vastama vähemalt I lisa punkti 5 esitatud nõuetele.

3. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon koostavad ühiselt kirjaliku hinnangu lähetusriigi julgeoleku-, reisi- ja terviseriskide kohta. Kõnealune hinnang peab vastama vähemalt I lisa punkti 6 esitatud nõuetele.

4. Lõikes 3 osutatud riskihinnang vaadatakse läbi ja seda uuendatakse nii sageli kui olukord seda nõuab ning vähemalt enne ELi humanitaarabi vabatahtliku lähetamist. Kui riskihindamises jõutakse järeldusele, et lähetamine toimuks piirkonda, kus toimub rahvusvaheline või riigisisene relvastatud konflikt või kus on selleks oht, jäetakse lähetus kavandamata või tühistatakse juhul, kui ELi humanitaarabi vabatahtlik on juba valitud.

5. Lähetusülesande kirjelduses ja värbamisprotsessis esitatakse nõuded julgeolekualase teadlikkuse ja selle kohta, kuidas käituda riskide ohjamisel ja julgeoleku juhtimisel.

6. Enne isiku lähetamist ELi humanitaarabi vabatahtlikuna teatab lähetav organisatsioon sellest liikmesriigi või määruse (EL) nr 375/2014 artikli 23 kohase muu osaleva riigi asjaomastele ametiasutustele. Kui lähetatav ELi humanitaarabi vabatahtlik ei ole ELi kodanik, teeb lähetav organisatsioon enne lähetamist kindlaks vabatahtliku kodakondsusjärgse riigi või muu riigi tagatud konsulaarkaitse reeglid.

7. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioonil tuleb tagada, et kogu julgeoleku- ja ohutusmenetlustega seotud teavet tutvustatakse ELi humanitaarabi vabatahtlikule ja et ta on sellest aru saanud. Väljaõppe ajal antakse enne väljasõitu ja 24 tunni jooksul pärast lähetusriiki saabumist vastavalt olukorrale kohandatud julgeolekujuhiseid. See hõlmab riskihindamise tulemusi, evakueerimist ja julgeoleku juhtimise kava, sealhulgas turvalisusintsidentidest teatamist, evakueerimise ja repatrieerimise korda, kommunikatsioonipuud, kriisiohje kontaktisikuid ning saatkondade, politsei, tuletõrje ja haiglate kontaktandmeid.

8. Lähetav organisatsioon tagab, et ELi humanitaarabi vabatahtlikul on vähemalt artikli 24 nõuetele vastav kindlustuskaitse.

9. Lisaks koolitusprogrammi alusel pakutavale kohustuslikule julgeolekukoolitusele korraldab lähetav organisatsioon ELi humanitaarabi vabatahtlikele muid olulisi julgeolekukoolitusi, mida ta korraldab ka oma rahvusvahelisele personalile.

10. Artikli 16 lõikes 2 osutatud lepingut sõlmides kinnitab ELi humanitaarabi vabatahtlik, et on teadlik julgeoleku juhtimise menetlustest, sealhulgas kohustusest hoida end kursis jooksva julgeolekuolukorraga, tegutseda teadlikult, vastutada ise enda, teiste ja organisatsiooni julgeoleku juhtimise eest ning kohustusest hoiduda riskantsest käitumisest, ning et ta täidab neid. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon selgitavad ELi humanitaarabi vabatahtlikule julgeolekureeglite rikkumise tagajärgi, eriti neid, mis toovad kaasa lähetuse ennetähtaegse sundkorras lõpetamise.

11. Lähetav organisatsioon annab ELi humanitaarabi vabatahtlikule soovituse registreerida end pärast lähetusriiki saabumist oma kodakondsusjärgse riigi saatkonnas või konsulaadis ning teatab neile võimalusest küsida saatkonnast või konsulaadist konsulaarabi. Kui ELi humanitaarabi vabatahtliku kodakondsusjärgsel riigil ei ole lähetusriigis

konsulaaresindust, annab lähetav organisatsioon ELi humanitaarabi vabatahtlikule, kes on Euroopa Liidu kodanik, soovituse registreerida end mõne teise liikmesriigi konsulaadis või saatkonnas ning teatab võimalusest küsida konsulaadist või saatkonnast konsulaarabi.

12. Lähtudes vastuvõtvalt organisatsioonilt saadud värsketest andmetest, uuendavad lähetav ja vastuvõttev organisatsioon evakueerimise kava regulaarselt nii, et see oleks alati kohandatud vastavalt tegevuskeskkonnale. Kava läbivaatamise sagedus sõltub riskihindamise tulemusest ning vastuvõttev organisatsioon kasutab selle muutmiseks vastavalt vajadusele varasemaid andmeid ja ajakohastatud teavet. Evakueerimise kava hoitakse kohas, millele ELi humanitaarabi vabatahtlik pääseb kergesti ligi.

13. Vastuvõttev organisatsioon tagab, et ELi humanitaarabi vabatahtlikku hoitakse kursis kõigi tegevuskeskkonnas toimunud muutustega ning selle tagajärjel menetlustes või protokollides tehtud muudatustega.

14. Vastuvõtval organisatsioonil peab olema alati teada ELi humanitaarabi vabatahtliku asukoht ja tema kontakttelefoni number, ka siis, kui ta on puhkusel.

Artikkel 29

Intsidendi või evakueerimise korral rakendatav kord

1. Turvaintsidendi korral korraldatakse ELi humanitaarabi vabatahtlikuga järelarutelu esimesel võimalusel. Olenevalt intsidendi tõsidusest ning lähetavas ja vastuvõtvas organisatsioonis kehtestatud korrast võib teavet anda vastuvõtva organisatsiooni poolne vahetu ülemus või juhendaja või lähetava organisatsiooni kriisiohje spetsialist ning see võib hõlmata professionaalset psühholoogilist tuge.

2. Evakueerimise korral järgitakse evakueerimise kava ning ELi humanitaarabi vabatahtliku eest hoolitsetakse pidevalt, järgides asjakohasel juhul korda, mis on kehtestatud konsulaatides või saatkondades, kus ELi humanitaarabi vabatahtlik on artikli 28 lõike 11 kohaselt registreeritud.

3. Lähetav organisatsioon võtab ELi humanitaarabi vabatahtlikuga pärast tagasipöördumist ühendust ning tagab, et talle pakutakse piisavat tuge, sealhulgas järelaruelu, psühhosotsiaalset ja meditsiinilist abi.

4. Julgeolekuga seotud küsimused peavad sisalduma lähetava ja vastuvõtva organisatsiooni seire- ja hindamisraamistikus ning turvaintsidentidest saadud teadmisi kasutatakse projektide analüüsimiseks ja täiustamiseks.

Artikkel 30

Tervishoid ja ohutus

1. Lähetavas organisatsioonis peab olema kehtestatud organisatsiooni tervishoiu- ja ohutuspoliitika, mis on ELi humanitaarabi vabatahtlike jaoks kohane ja mida nende suhtes kohaldatakse ning vajaduse korral kohandatakse ja milles on antud juhiseid järgmistes küsimustes:

a) isiku tervis, näiteks füüsiline tervis (haiguste vältimine, nõuanded toitumise ja magamise kohta, teadlikkus kliima ja geograafiaga seotud ohtudest, ravi kättesaadavus);

b) vaimne tervis (nõuanded töö ja eraelu ühildamiseks, stressi maandamine, toimetulekumehhanismid ja lõõgastumismeetodid, psühhosotsiaalse abi kontaktisikud).

2. Lähtudes lähetava organisatsiooni tervishoiu- ja ohutuspoliitika korraldusest, töötavad lähetav ja vastuvõttev organisatsioon ühiselt välja põhjaliku tervishoiu- ja ohutuspõhimõtete ja -suuniste kogumi, et täita oma hoolsuskohustust ning tagada ELi humanitaarabi vabatahtlike füüsiline ja vaimne heaolu.

3. Artikli 28 lõikes 3 osutatud riskihindamise osana ja enne lähetusülesande koostamist hindavad lähetav ja vastuvõttev organisatsioon ühiselt, kas lähetuses on ELi humanitaarabi vabatahtlikule tagatud ohutud ja turvalised töö- ja elamistingimused vastavalt I lisa punktis 7 esitatud näitajatele.

4. Lähetav organisatsioon tagab, et ELi humanitaarabi vabatahtlikul on vähemalt artikli 24 nõuetele vastav ulatuslikku kaitset tagav ravi- ja reisikindlustus.

5. Väljaõppe ajal annab lähetav organisatsioon ELi humanitaarabi vabatahtlikule ülevaate lõigetes 1 ja 2 osutatud tervishoiu- ja ohutuspõhimõtetest ja -suunistest, käsitledes muu hulgas haigusi, esmaabi, kõigi kohtade asjakohast kasutust, sõidukite ja seadmete hooldust, töökohtasid, töö ja eraelu ühildamist, tervise- ja turvaintsidente, meditsiinilise evakueerimise korda.

6. Lähetav organisatsioon tagab, et ELi humanitaarabi vabatahtlik läbib enne väljasõitu põhjaliku tervisekontrolli ning annab talle lähetusriigis esinevaid riske arvestades soovitatud ravimid, vaktsiinid ja varustuse, näiteks vajaduse korral esmaabikomplektid ja sääsevõrgud.

7. Vastuvõttev organisatsioon tagab, et vabatahtlike igapäevase juhtimise käigus järgitakse hoolsuskohustust, ning esitab väljaõppe käigus ELi humanitaarabi vabatahtlikule järgmist teavet:

a) ajakohastatud teave kohalike tervishoiu- ja ohutusressursside kohta, nagu arstide, haiglate ja esmaabiteenuste kontaktandmed;

b) riigisisese ülevaate andmise raames antavad juhised kohalike kommete ja tavade kohta, et vähendada ohutusega seotud riske ja hõlbustada integratsiooni.

8. Lähetav organisatsioon korraldab pärast ELi humanitaarabi vabatahtliku tagasipöördumist lähetamisjärgse tervisekontrolli ning pakub psühholoogilise järelarutelu võimalusi või nõustamist, mis on järelarutelu osa. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon tutvustavad enne lähetust, lähetuse ajal ja pärast seda ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse võrgustikku kui alternatiivset tugisüsteemi.

8. PEATÜKK

ELI HUMANITAARABI VABATAHTLIKE INDIVIDUAALSETE TÖÖTULEMUSTE SEIRE- JA HINDAMISMENETLUSED

Artikkel 31

ELi humanitaarabi vabatahtlike individuaalsete töötulemuste seire ja hindamine

1. Artiklis 19 osutatud juhendamise ja tulemusjuhtimise menetluse alusel seiravad ja hindavad lähetav ja vastuvõttev organisatsioon ELi humanitaarabi vabatahtlike individuaalseid töötulemusi, mõõdavad edasiminekut, väljundeid ja tulemusi võrdluses ELi humanitaarabi vabatahtlike lähetusülesande ja selle eesmärkidega.

2. ELi humanitaarabi vabatahtlike individuaalsete töötulemuste seire ja hindamine on pidev protsess mis kestab kogu lähetuse vältel ja mis sisaldab konkreetseid hindamisi vähemalt järgmistes etappides:

a) artiklis 14 osutatud praktika lõpus, kui asjakohane;

b) artiklis 19 osutatud lõpliku töötulemuste hindamise käigus ning juhul, kui peetakse vajalikuks vahehindamist;

c) artiklis 23 osutatud järelarutelu käigus.

3. Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon esitavad andmed, mis näitavad, millisel määral aitavad ELi humanitaarabi vabatahtliku individuaalsed töötulemused tulemuse ja mõju tasandil kaasa projekti ja üldise algatuse eesmärkide saavutamisele, võttes arvesse määruse (EL) nr 375/2014 artiklis 7 osutatud näitajaid. Andmed peavad sisaldama teavet ELi humanitaarabi vabatahtliku töö väljundite ja tulemuste kvaliteedi kohta ning vastav teave teisendatakse anonüümsele kujule ja tehakse kättesaadavaks hindamise eesmärgil. Andmeid töödeldakse vastavalt andmekaitsenormidele, mis on sätestatud määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 2 alusel vastuvõetavas komisjoni delegeeritud määruses.

4. Lähetavad organisatsioonid toetavad vastuvõtvaid organisatsioone, et suurendada nende suutlikkust mõõta edasiminekut, väljundeid ja tulemusi võrdluses ELi humanitaarabi vabatahtlike lähetusülesande ja selle eesmärkidega.

9. PEATÜKK

LÄHETAVAID JA VASTUVÕTVAID ORGANISATSIOONE KÄSITLEV SERTIFITSEERIMISSÜSTEEM

Artikkel 32

Vastuvõtvaid organisatsioone käsitlev sertifitseerimissüsteem

1. Sertifitseerimist taotlevad vastuvõtvad organisatsioonid esitavad objektiivse ja tõese enesehindamise kooskõlas III lisa punktis 1 osutatud nõuetega, hinnates oma olemasolevat poliitikat ja tavasid võrdluses normi- ja menetlusnõuetega, mis on kehtestatud vabatahtlikuks kandideerijatele ja ELi humanitaarabi vabatahtlikele käesoleva määrusega ja määruse (EL) nr 375/2014 artikli 9 lõike 2 alusel vastuvõetava komisjoni delegeeritud määrusega.

2. Enesehindamises toob vastuvõttev organisatsioon välja kõik puudujäägid ja parandamist vajavad valdkonnad, kus võib tekkida vajadus suurendada suutlikkust, et saavutada täielik nõuetele vastavus.

3. Vastuvõttev organisatsioon esitab koos enesehindamisega kolm soovitust, mis vastavad III lisa punktis 1 sätestatud nõuetele anda põhjalikku teavet vabatahtlikuks kandideerijate ja ELi humanitaarabi vabatahtlikega seotud normide ja menetluste kõigi nõuete täitmise kohta. Soovitused peavad olema vähemalt kahelt allpool nimetatud sidusrühmade kogult:

a) sertifitseeritud lähetav või vastuvõttev organisatsioon, kellega taotluse esitanud vastuvõttev organisatsioon on juba olnud partnerluses või kavatseb luua partnerluse eesmärgiga osaleda ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuses;

b) komisjoni humanitaarabi partner, kellega on sõlmitud kehtiv raamleping (partnerlusleping) ja kellega taotluse esitanud vastuvõttev organisatsioon on teinud mõne humanitaarabi projekti raames edukalt koostööd;

c) asjaomane rahvusvaheline organisatsioon, mittetulundusorganisatsioon või tsiviilvaldkonna avalik-õiguslik isik, kellega taotluse esitanud vastuvõttev organisatsioon on teinud mõne humanitaarabi projekti raames edukalt koostööd:

(d) akrediteerimis- või auditiorganisatsioon, kes on väljastanud taotluse esitanud vastuvõtvale organisatsioonile sertifikaadi mõnes ELi humanitaarabi vabatahtlikke käsitleva algatusega seotud valdkonnas; viimasel juhul esitatakse ka asjaomased akrediteerimis- või auditidokumendid.

4. Täidetud enesehindamise vormile kirjutab alla isik, kellel on õigus vastuvõtvat organisatsiooni esindada ja selle nimel õiguslikult siduvaid kohustusi võtta, ning vorm saadetakse koos lõikes 3 osutatud soovitustega komisjonile.

5. Komisjon hindab taotlust enesehindamise ja soovituste põhjal ning võib teha ühe järgmistest otsustest:

a) anda välja sertifikaat juhul, kui hindamise käigus selgub, et taotluse esitanud vastuvõttev organisatsioon täidab kõiki normi- ja menetlusnõudeid;

b) jätta sertifikaat välja andmata juhul, kui hindamise käigus selgub, et taotluse esitanud vastuvõttev organisatsioon ei täida kõiki normi- ja menetlusnõudeid.

6. Komisjon teatab sertifitseerimise tulemuse taotluse esitanud vastuvõtvale organisatsioonile kuue kuu jooksul pärast taotluse kättesaamist, täpsustades lisaks võimalusi saada vajaduse korral toetust suutlikkuse suurendamiseks, et taotlus hiljem uuesti esitada. Kui taotluse esitanud vastuvõtva organisatsiooni esitatud suutlikkuse suurendamise strateegia põhjal on kindlaks tehtud vajadused meetmete rakendamiseks, loetakse selline organisatsioon toetuskõlblikuks ja talle antakse suutlikkuse suurendamise toetust eelisjärjekorras.

Artikkel 33

Lähetavaid organisatsioone käsitlev sertifitseerimissüsteem

1. Sertifitseerimist taotlevad lähetavad organisatsioonid esitavad objektiivse ja tõese enesehindamise kooskõlas III lisa punktis 2 osutatud nõuetega, hinnates oma olemasolevat poliitikat ja tavasid võrdluses normide ja menetluste nõuetega, mis on kehtestatud vabatahtlikuks kandideerijatele ja ELi humanitaarabi vabatahtlikele.

2. Tõenduspõhises enesehindamises toob lähetav organisatsioon välja kõik puudujäägid ja parandamist vajavad valdkonnad, kus võib tekkida vajadus tehnilise abi järele, et saavutada täielik nõuetele vastavus. Samuti lisab organisatsioon näidisena tõendusmaterjali ja vahendid, mis võimaldavad kontrollida, kas normide ja menetluste kõigis nõuetes osutatud põhimõtted ja tavad on praktikas rakendatud, eriti seoses vabatahtlikega.

3. Täidetud tõenduspõhise enesehindamise vormile kirjutab alla isik, kellel on õigus lähetavat organisatsiooni esindada ja selle nimel õiguslikult siduvaid kohustusi võtta, ning vorm saadetakse koos lõikes 2 osutatud lisadokumentidega komisjonile.

4. Komisjon hindab taotlust tõenduspõhise enesehindamise ja esitatud lisadokumentide põhjal ning võib teha ühe järgmistest otsustest:

a) anda välja sertifikaat juhul, kui hindamise käigus selgub, et taotluse esitanud lähetav organisatsioon täidab kõiki normi- ja menetlusnõudeid;

b) jätta sertifikaat välja andmata juhul, kui hindamise käigus selgub, et taotluse esitanud lähetav organisatsioon ei täida kõiki normi- ja menetlusnõudeid.

5. Komisjon teatab sertifitseerimise tulemuse taotluse esitanud lähetavale organisatsioonile kuue kuu jooksul pärast taotluse kättesaamist, täpsustades lisaks võimalusi saada vajadusel tehnilist abi, et taotlus hiljem uuesti esitada. Kui taotluse esitanud lähetava organisatsiooni esitatud tehnilise abi strateegia põhjal on kindlaks tehtud vajadused meetmete rakendamiseks, on selline organisatsioon abikõlblik ja talle antakse tehnilist abi eelisjärjekorras.

Artikkel 34

Õiguskaitsevahendid

1. Komisjoni otsus jätta sertifikaat välja andmata ja lükata taotlus tagasi tähendab, et tagasi lükatud taotlusega organisatsioon ei saa uut taotlust esitada enne, kui tagasilükkamisotsuse kättesaamise kuupäevast on möödunud kaksteist kuud. Otsuses nimetatakse ka otsuse vaidlustamiseks kasutatavad õiguskaitsevahendid.

2. Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitele 256 ja 263 on Üldkohus pädev lahendama Euroopa Komisjoni hagisid, mille eesmärk on tekitada kolmandate isikute suhtes õiguslikke tagajärgi. Sarnaselt on Üldkohus vastavalt ELi toimimise lepingu artiklitele 256, 268 ja 340 pädev lahendama vaidlusi seoses Euroopa Komisjoni põhjustatud kahju hüvitamisega lepinguvälise vastutuse korral.

Artikkel 35

Organisatsioonide majanduslik elujõulisus ja organisatsiooniline suutlikkus

Sertifitseeritud lähetavate ja vastuvõtvate organisatsioonide majandusliku elujõulisuse ja organisatsioonilise suutlikkuse hindamine ei ole reguleeritud sertifitseerimismenetlusega. ELi rahalise abi saamise eeltingimusena hinnatakse kõnealust elujõulisust ja suutlikkust konkursikutse peale laekunud taotluste hindamise etapis.

Artikkel 36

Sertifikaadi kehtivus ja regulaarne kontroll

1. Sertifitseeritud lähetavatele ja vastuvõtvatele organisatsioonidele tehakse kordussertifitseerimine kolme aasta möödumisel pärast sertifikaadi andmist käsitleva komisjoni otsuse kättesaamist või juhul, kui asjaomaste küsimustega seotud normides või menetlustes tehakse olulisi muudatusi.

2. Sertifikaadi kehtivusajal võib komisjon sertifitseeritud lähetavaid ja vastuvõtvaid organisatsioone vajaduse korral regulaarselt kontrollida.

3. Sertifitseeritud lähetavad ja vastuvõtvad organisatsioonid teatavad komisjonile viivitamatult mis tahes muutustest nende õiguslikus, finantsilises, tehnilises või organisatsioonilises olukorras, mis võib seada kahtluse alla nende vastavuse normi- ja menetlusnõuetele või tekitada huvide konflikte. Samuti teatavad nad komisjonile oma nime, aadressi või esindaja muutumisest.

Artikkel 37

Sertifikaadi peatamine ja tühistamine

1. Sertifitseeritud lähetavalt või vastuvõtvalt organisatsioonilt saadud teabe, kaasa arvatud artikli 36 lõikes 2 osutatud regulaarse kontrolli või mis tahes muude vahendite abil saadud teabe põhjal võib komisjon järeldada, et sertifitseeritud lähetav või vastuvõttev organisatsioon ei vasta enam ühe või mitme normi- või menetlusnõudele. Sellisel juhul võib komisjon rakendada asjakohaseid meetmeid, mille hulka kuulub ka sertifikaadi peatamine või tühistamine kooskõlas III lisa punktis 3 sätestatud menetlusega.

2. Peatatud või tühistatud sertifikaadiga lähetaval või vastuvõtval organisatsioonil ei ole lubatud alates peatamise või tühistamise kuupäevast ELi humanitaarabi vabatahtlikke lähetada ega vastu võtta ning tal ei ole õigust saada nimetatud eesmärgil antavat ELi rahalist abi.

3. Võttes arvesse sertifikaadi peatamise või tühistamise põhjusi, eriti ELi humanitaarabi vabatahtlike ohutust ja julgeolekut, võib komisjon nõuda peatamise või tühistamise ajal lähetuses viibivate ELi humanitaarabi vabatahtlike repatrieerimist.

4. Lähetaval või vastuvõtval organisatsioonil ei ole õigust nõuda hüvitist seoses sertifikaadi peatamise või tühistamisega.

Artikkel 38

Vastutus kahju eest

Komisjon ei vastuta lähetava või vastuvõtva organisatsiooni või kolmanda isiku põhjustatud või talle tekkinud mis tahes kahju eest, mis on seotud sertifitseeritud lähetava või vastuvõtva organisatsiooni tegevusega.

10. PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 39

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides.

Brüssel, 20. november 2014

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

I LISA

1. **Nõuded lähetusülesandele**

Lähetusülesanne sisaldab vähemalt järgmist:

a) vabatahtliku roll, ametinimetus, meeskonna ja vahetu juhtkonna kirjeldus, lähetuse kestus, asukoht(-kohad);

b) vastuvõtva(te) organisatsiooni(de) kinnitatud asjaomaste vajaduspõhiste tegevuste üksikasjalik kirjeldus ja täpsed ülesanded, mida ELi humanitaarabi vabatahtlik täitma hakkab, sealhulgas algatuse teavituskaval põhinevad elemendid;

c) ülesande täitmiseks vajalike pädevuste kirjeldus vastavalt pädevusraamistikule;

d) tulemuseesmärkide määratlus, milles võetakse arvesse ELi humanitaarabi vabatahtliku lähetuse kestust ja eripära ning vabatahtlikule sobivaid rolle;

e) lähetuse eeldatud väljundite ja võimaluse korral tulemuste näitajad, mida kasutatakse ELi humanitaarabi vabatahtliku töötulemuste juhtimises;

f) paindlikud elemendid, mis võimaldavad ELi humanitaarabi vabatahtlikul võimaluste piires mõjutada ja kujundada ülesandeid vastavalt oma isiklikule profiilile ja huvidele;

g) üksikasjalikud andmed tööaja, puhkuse, töökoha ja mentorluse kohta;

h) juhtimise ja julgeoleku juhtimisega seotud kohustuste selge jaotus lähetava ja vastuvõtva organisatsiooni vahel;

i) teave julgeolekualase teadlikkuse kohta ning riskide ohjamise ja julgeoleku juhtimise aspektist sobiva käitumisega.

2. **Nõuded kuulutusele**

Kuulutus sisaldab vähemalt järgmist teavet:

a) selge ja täpne teave ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse, selle humanitaarse iseloomu ja vabatahtliku töö eesmärkide kohta;

b) projekti kirjeldus, sealhulgas tegevuse ja julgeolekukonteksti üksikasjad ja/või teave selle kohta, kas lähetav ja/või vastuvõttev organisatsioon on usuorganisatsioon(id);

c) ELi humanitaarabi vabatahtliku täidetavate ülesannete kirjeldus;

d) profiilile vastavate pädevuste ja nõutava motivatsiooni kirjeldus;

e) kandidaatide sobivaks ja mittesobivaks tunnistamise kriteeriumid (kui neid on) seoses võrdsete võimaluste ja mittediskrimineerimise põhimõtetega;

f) asjakohasel juhul välistamiskriteeriumidena kasutatavad valikukriteeriumid ja miinimumnõuded (näiteks pädevuse tase, motivatsioon ja muud asjaomased kriteeriumid, nagu kogemused, keeleoskus, arengumaades reisimist ja töötamist võimaldav tervislik seisund, valmisolek) ning teave selle kohta, kas otsitakse noorem- või vanemspetsialiste;

g) teave selle kohta, kas ametikohaga võib kaasneda praktika;

h) töötamise tingimused, sealhulgas lähetuse üksikasjad ja kestus, õppimisvõimalused, töö- ja elamistingimused, sealhulgas majutus ja päevaraha, lennud, kindlustuskaitse, meditsiiniline teave, vajalikud vaktsineerimised jne;

i) taotluste esitamise lõppkuupäev ja -kellaaeg;

j) väljavalitud taotlejate nimekirja koostamise ja vestlus(t)e ajastus;

k) vestluse läbiviimise kord;

l) tulemuste kohta otsuse tegemise eeldatav kuupäev;

m) eeldatav ajakava (koolituse ning vajadusel praktika aeg, lähetamiseelse ettevalmistuse ja väljaõppe, lähetuse ja lähetamisjärgsete tegevuste kuupäevad).

3. **Nõuded tööajale, puhkusele ja tööruumile**

Tegur	Üldnõuded	Miinimumnõuded
Tööaeg	— Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon lepivad viimase tegevuspõhimõtetest lähtudes kokku sobiva tööaja, mida seejärel arutatakse ja kooskõlastatakse ELi humanitaarabi vabatahtlikuga. — Kokkulepitud tööaeg peab jätma ELi humanitaarabi vabatahtlikule aega enesetäiendamiseks vastavalt lähetusülesandele ja tulemuseesmärkidele.	— Regulaarse tööaja pikkus ei tohi ületada nelja kuu kohta keskmiselt 40 tundi nädalas. — Ületunnitöö ja erakorralise töö aeg lepitakse ELi humanitaarabi vabatahtlikuga eraldi kokku, võttes arvesse tema psühholoogilist ja füüsilist heaolu. — Ületunnitöö ja erakorralise töö aeg ning puhkeaeg peavad vastama direktiivis 2003/88/EÜ [1] ja asjaomastes riiklikes õigusaktides sätestatud miinimumnõuetele.
Puhkuse kestus	— Lähetav ja vastuvõttev organisatsioon lepivad viimase tegevuspõhimõtetest lähtudes kokku sobivas puhkuse kestuses, mida seejärel arutatakse ja kooskõlastatakse ELi humanitaarabi vabatahtlikuga. — Kui erinevate rollikategooriate puhkuse kestus on erinev, peab see vastama sama või sarnast rolli täitva kohaliku personali puhkuse kestusele. — Puhkus hõlmab järgmist: — igakuine puhkus; — haiguspuhkus; — puhkus päritoluriigis, kui lähetuse kestus ületab 18 kuud; — lapsehoolduspuhkus, sealhulgas rasedus- ja sünnituspuhkus ning isapuhkus. Kui ELi humanitaarabi vabatahtliku lähetuse kestus on üle kuue kuu, võib ta taotleda lapsehoolduspuhkust vabade päevadena, et minna ühe või mitme alla 12aastase ülalpeetava lapse elukohariiki; — eripuhkus otsese üleneja või alaneja sugulase, abikaasa, registreeritud partneri, õe või venna matuse või arsti tõendiga kinnitatud raske haiguse korral.	— Kui kohalik puhkuse kestus on väga lühike, tagab lähetav organisatsioon, et ELi humanitaarabi vabatahtliku puhkusepäevade arvutamise minimaalse võrdlusalusena kasutatakse rahvusvahelisi sätteid. — Igal juhul on iga kuu eest ette nähtud kaks puhkusepäeva, mille ELi humanitaarabi vabatahtlik võtab välja oma lähetuse jooksul.
Puhkuse aeg	— Igakuist põhipuhkust ei soovitata kasutada lähetuse alguses ega lõpus. — Puhkust päritoluriigis võib ELi humanitaarabi vabatahtliku taotluse alusel kasutada pärast üheksa kuu möödumist lähetuse algusest ning tingimusel, et lähetuse lõpuni on jäänud piisavalt pikk aeg.	
Tööruum	— Vastuvõttev organisatsioon annab ELi humanitaarabi vabatahtliku käsutusse spetsiaalse tööruumi, mis vastab tema lähetusülesandele ning on kooskõlas I lisa punktis 7 sätestatud näitajate põhjal kokkulepitud julgeoleku-, ohutus- ja tervishoiunõuetele vastavate töötingimustega.	

[1] Direktiiv 2003/88/EÜ, 4. november 2003, tööaja korralduse teatavate aspektide kohta, ELT L 299, 18.11.2003, lk 9.

4. **Nõuded majutusele**

1. Igal ELi humanitaarabi vabatahtlikul peab elamiseks olema puhas lukustatav ruum ning juurdepääs puhtale veele ja sanitaarseadmetele. Ruum peab asuma ELi humanitaarabi vabatahtliku põhilisest töökohast mõistlikul kaugusel.

2. ELi humanitaarabi vabatahtliku võib muu hulgas majutada ka vastuvõtva perekonna juures asuvas toas, eramajas või ühiselt koos teiste ELi humanitaarabi vabatahtlikega.

3. Majutus peaks võimaluste piires soodustama ELi humanitaarabi vabatahtlike integreerumist kohalikku kogukonda ning võimaldama neil suhelda välismaal elavate kaasmaalaste kogukonnaga.

4. Majutusvõimaluste hindamisel võetakse arvesse keeleoskust.

5. ELi humanitaarabi vabatahtlikel peab olema juurdepääs sidevahenditele, mis võimaldavad neil ühendust võtta vastuvõtva ja lähetava organisatsiooni ning oma sugulastega.

5. **Nõuded julgeoleku juhtimise ja evakueerimise kavale**

Julgeoleku juhtimise ja evakueerimise kava sisaldab vähemalt järgmist teavet:

a) teave lähetava organisatsiooni kriisiohje spetsialisti/meeskonna kohta ja vastavad kontaktandmed, mis tehakse teatavaks vastuvõtvale organisatsioonile ja ELi humanitaarabi vabatahtlikule;

b) julgeolekuriskide maandamisega tegelevate töötajate organisatsioonilise struktuuri skeem nii lähetavas kui ka vastuvõtvas organisatsioonis koos kehtivate kontaktandmetega;

c) selged menetlused, rollid ja vastutusalad hädaolukorras tegutsemiseks;

d) lähetavale ja vastuvõtvale organisatsioonile turvaintsidentidest teatamise süsteem;

e) evakueerimise kava;

f) meditsiinilist evakueerimist käsitlevad sätted, mis on kooskõlas artiklis 24 osutatud kindlustust käsitlevate sätetega;

g) vastuvõtva organisatsiooni teave olukorra kohta, suunised ja reeglid;

h) lähetava organisatsiooni korraldatava regulaarse hindamise mehhanism, mille jaoks vastuvõttev organisatsioon esitab ajakohastatud teavet (vastavalt konkreetse riigi olukorrast tulenevatele vajadustele);

i) põhimõtted, mille järgi lähetav organisatsioon koostab koos vastuvõtva organisatsiooniga stsenaariume võimalike julgeolekut ohustavate olukordade hindamiseks ning julgeoleku juhtimise ja evakueerimise kava kontrollimiseks; võimaluse korral korraldatakse õppusi, et tagada lähetava ja vastuvõtva organisatsiooni ladus koostöö hädaolukorras;

j) lähetavas ja vastuvõtvas organisatsioonis pakutav toetus ELi humanitaarabi vabatahtlike füüsilise, materiaalse ja psühholoogilise julgeoleku ja ohutuse tagamiseks.

6. **Nõuded riskihindamisele**

Riskihindamises käsitletakse vähemalt järgmisi teemasid:

a) lähetusriigis valitsev üldine olukord (näiteks majanduslik olukord, hiljutised sündmused ja eeldatavad muutused, mille põhjal tehakse kindlaks poliitilise olukorra ebastabiilsuse ja keerukuse, konfliktide, ühiskondlike rahutuste, etniliste ja usuliste arengusuundade ja muude sarnaste asjaoludega seotud riski ja ebakindluse tase, koostatakse ohtude kaart ning tehakse kindlaks iga ohu realiseerumise tõenäosus ja tõenäoline mõju);

b) looduskatastroofide riski väljaselgitamine;

c) kohalike elanike suhtumine ning ELi humanitaarabi vabatahtlike ja vastava algatuse heakskiit kohalike kogukondade ja ametiasutuste poolt;

d) samas asukohas tegutsevad muud asutused;

e) hädaolukordade lahendamise ja evakueerimise kavad;

f) rajatised (tööruumid ja majutus);

g) turvaintsidentidest teatamise ja nende seire süsteemid;

h) kasutatavad ühendus- ja sidevõimalused ning sideseadmed (sh nende kättesaadavus ja töökindlus);

i) transpordivõimaluste ja ajakohastatud kaartide kättesaadavus, kaasa arvatud liikumisvabadus ja juurdepääsetavus.

7. **Ohutute ja tervislike töö- ja elamistingimuste näitajad**

Kasutatakse järgmisi ohutute ja tervislike töö- ja elamistingimuste näitajaid:

a) piirkonnas levinud (vee, sääskede, inimeste kaudu edasi kanduvate, aastaajast sõltuvate jne) haiguste kaardistamine koos haigestumise tõenäosuse ja mõjuga;

b) esmaabi (organisatsioonisisene ja -väline), tuletõrjujate ja tuletõrjeteenistuste, meditsiinivahendite ja -spetsialistide (nt haiglad, õed, ravimid) kättesaadavus ja juurdepääsetavus;

c) kõigi kohtade (tööruumid ja majutuskohad) asjakohane kasutus, elektrivarustuspunktide, valgustuse, ventilatsiooni, sanitaar- ja hügieeniseadmete olemasolu;

d) sõidukite hooldatuse tase, korralised ülevaatused ja hooldus, vajalikud seadmed ja vahendid (nt raadio, esmaabikomplekt, turvavööd, vesi, tekk);

e) töölaua, toolide, arvutiseadmete olemasolu ja kvaliteet;

f) puhkust ja tööaega käsitlevad sätted; vaba aja veetmise ja spordirajatiste, raamatukogude, turgude jne külastamise võimalused, nende kaugus, privaatse ruumi kasutamise ja pühakodade külastamise võimalus;

g) tervishoiu ja ohutusega seotud vahejuhtumitest teatamise ja nende seire süsteem.

II LISA

Koolituskava

Mooduli nimetus	Auditoorse õppe päevade arv	Sihtrühm/ staatus	Peamised õpitulemused: osalejad…	Omandatav põhipädevus
1) **Euroopa Liidu, selle välissuhete ja kriisidele reageerimise süsteemi üldine tutvustus**	0,5	Kõik rühmad/ kohustuslik	mõistavad ja oskavad kirjeldada Euroopa Liitu, selle toimimise aluseid ja põhimõtteid; mõistavad ja oskavad selgitada ELi välistegevust, sealhulgas ühist välis- ja julgeolekupoliitikat, kriisidele reageerimise süsteemi ja ELi terviklikku väliste kriiside käsitlust; mõistavad ja oskavad selgitada humanitaarabi ja kodanikukaitse peadirektoraadi ning selle kohapealsete esinduste võrgustiku rolli humanitaarabi ja kodanikukaitse valdkonnas.	Humanitaarabi konteksti mõistmine ja humanitaarkaitse põhimõtete kohaldamine
2) **Humanitaarabi andmise, ELi humanitaarabi poliitika ja ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse tutvustus**	1,5	Kõik rühmad/ kohustuslik		
ELi humanitaarabi poliitika ja ELi humanitaarabi vabatahtlike algatus			mõistavad ELi humanitaarabi vabatahtlike algatust (sh selle teavituskava) ja tunnevad selle toimimispõhimõtteid ja võimalusi selles kaasalöömist jätkata; omavad oma lähetuse suhtes realistlikke ootusi; tegutsevad iseseisvalt ning loovad enda „vabatahtlikuna töötamise kogemuse"; mõistavad, kuidas nende avalik tegevus ja käitumine mõjutavad ELi humanitaarabi vabatahtlike algatuse ja nende tulevase missiooni mainet; on teadlikud, kuidas lähetuse ajal käituda ja kuidas mitte sellistes valdkondades nagu meediaga suhtlemine, sotsiaalmeedias teabe avaldamine, meeleavaldustel osalemine jne.	Humanitaarabi konteksti mõistmine ja humanitaarkaitse põhimõtete kohaldamine Iseseisvus Juhtimisoskused Oma ootuste ohjamine Vabatahtlikule omane mõtteviis Teabevahetus
Humanitaartegevuse üldine raamistik			oskavad esitada humanitaarabi mõiste määratlusi; oskavad nimetada kolm humanitaarpõhimõtet; mõistavad ja oskavad kirjeldada katastroofiriski vähendamise, katastroofidele reageerimise, humanitaarabi ja taastamise rahvusvahelise süsteemi põhielemente; mõistavad ja oskavad kirjeldada peamiste rahvusvaheliste sidusrühmade rolle ja vastutusalasid seoses katastroofide, nende ennetamise ja tagajärgede leevendamisega; mõistavad ja oskavad selgitada ÜRO keskset ja üldist koordineerivat rolli organisatsioonina, kes edendab ühtset rahvusvahelist reageerimist humanitaarkriisidele;	Humanitaarabi konteksti mõistmine ja humanitaarkaitse põhimõtete kohaldamine Vastutustunne Meetmete ja suutlikkuse suurendamise tulemuste saavutamine ja edasiandmine Koostöövõime

Mooduli nimetus	Auditoorse õppe päevade arv	Sihtrühm/ staatus	Peamised õpitulemused: osalejad…	Omandatav põhipädevus
			tunnevad katastroofide ohjamise valdkonnas tehtava koostöö piirkondlikke mehhanisme; mõistavad ja oskavad selgitada eri sidusrühmade nõudeid, piiranguid ja eesmärke ning humanitaarmeetmetes sidusrühmade koordineerimise, katastroofiabi ja taastusabi ühendamise ja vastupanuvõime suurendamisega seotud raskusi; mõistavad abi ja arengu muutuvaid paradigmasid, vastupanuvõime suurendamise meetodeid ja 2015. aasta järgseid rahvusvahelisi eesmärke.	
Rahvusvaheline humanitaarõigus			oskavad nimetada 1949. aasta Genfi I–IV konventsiooni ja 1977. aasta lisaprotokollide põhipunkte; mõistavad rahvusvahelise humanitaarõiguse tähtsust rahvusvahelises humanitaarsüsteemis ning selle kohaldamist konkreetsetes hädaolukordades; omavad esmast ülevaadet katastroofidele reageerimist ja inimõigusi käsitlevast rahvusvahelisest õigusest; tunnevad humanitaarabi valdkonna ja arengu küsimuse Euroopa konsensuste põhisisu.	Humanitaarabi konteksti mõistmine ja humanitaarkaitse põhimõtete kohaldamine Vastutustunne
Humanitaarabi valdkondade tutvustus			tunnevad ja oskavad kirjeldada järgmiste humanitaarabi valdkondade spetsiifilisi vajadusi: — toit ja toitumine; — tervishoid; — veevarustus, kanalisatsioon, hügieen; — katastroofiohu vähendamine; — kaitse; — varjupaigad; — pagulased ja riigisisesed põgenikud; — elatusallikad; — hädaabi, taastus- ja arenguabi ühendamine; — vastupanuvõime; — sooküsimused; — konfliktide ennetamine.	Humanitaarabi konteksti mõistmine ja humanitaarkaitse põhimõtete kohaldamine Juhtimisoskused
Käitumisjuhend ja normid			tunnevad ja kohaldavad projektis „Sphere” sätestatud põhinorme ja kaitse põhimõtteid; tunnevad ja kohaldavad organisatsiooni People in Aid koodeksit; tunnevad ja kohaldavad humanitaarse vastutuse partnerluse (HAP) aruandekohustuse ja kvaliteedijuhtimise standardit; tunnevad ja kohaldavad rahvusvaheliste vabaühenduste (INGO) aruandekohustuse hartat;	Humanitaarabi konteksti mõistmine ja humanitaarkaitse põhimõtete kohaldamine Vastutustunne Juhtimisoskused

Mooduli nimetus	Auditoorse õppe päevade arv	Sihtrühm/ staatus	Peamised õpitulemused: osalejad…	Omandatav põhipädevus
			tunnevad ja oskavad tõlgendada humanitaarse vastutuse partnerluse (HAP) esitatud vastutuse mõistet; oskavad nimetada humanitaarse vastutuse partnerluse (HAP) kuut võrdlusorientiiri; oskavad nimetada INGO harta üheksat põhimõtet; mõistavad oma vastutust ja teostavad seda humanitaarabi lõppsaajate suhtes.	
3) **Isikliku ohutuse, tervishoiu ja julgeoleku juhtimine**	1,5	Kõik vabatahtlikud/kohustuslik	tunnevad ja järgivad julgeolekustrateegiaid ja -menetlusi; mõistavad organisatsioonide ohutusmenetluste järgmise tähtsust lähetuses viibides; oskavad lähetuseks valmistuda; oskavad lähetuse ajal ohte kindlaks teha, ennetada ja leevendada; oskavad käituda ohtlikes olukordades; omavad põhilisi esmaabi oskusi; omavad esmaseid stressi maandamise ja psühholoogilise esmaabi oskusi.	Isikliku ohutuse, tervishoiu ja julgeoleku juhtimine Teadlik tegutsemine ja vastupanuvõime Iseseisvus
4) **Projektijuhtimine, sissejuhatus, 1. tase** (humanitaarabi missioonide/projektide etappide tutvustus)	1,5	Nooremspetsialistid	oskavad kirjeldada projekti põhietappe ning nende suhtes kohaldatavaid konkreetseid põhimõtteid, kui on tegemist humanitaarabiga oskavad koostada lihtsa projektitaotluse kavandi; oskavad vanema kolleegi juhendamisel teha läbi lihtsa vajaduste hindamise; oskavad vanemate kolleegidega konsulteerides koostada lihtsa projekti rakenduskava oma erialavaldkonnas; oskavad välja töötada esmased vahendid projekti finantsjuhtimiseks; oskavad teha kindlaks projektis vajalike ülejäänud isikute põhirollid ja ülesanded; oskavad välja töötada meetodi lihtsa projekti elluviimise kontrollimiseks; oskavad koostada lihtsa projekti hindamise meetodi.	Humanitaarvaldkonna projektide juhtimine Vastutustunne Juhtimisoskused Meetmete ja suutlikkuse suurendamise tulemuste saavutamine ja edasiandmine
5) **Projektijuhtimine edasijõudnutele, 2. tase** (humanitaarabi missioonide/projektide ja programmide etappide tutvustus)	1,5	Vanemspetsialistid	kasutavad projektidest saadud kogemusi selles humanitaarabi valdkonnas, milles nad tegutsema hakkavad; mõistavad humanitaarabi põhimõtteid ja oskavad neid kohaldada projekti etappidele seoses kohaliku kogukonna kaasamise, aruandekohustuse ning eraldi tähelepanu pööramisega sooküsimustele ja haavatavatele rühmadele;	Humanitaarvaldkonna projektide juhtimine Vastutustunne Juhtimisoskused Meetmete ja suutlikkuse suurendamise tulemuste saavutamine ja edasiandmine

Mooduli nimetus	Auditoorse õppe päevade arv	Sihtrühm/ staatus	Peamised õpitulemused: osalejad…	Omandatav põhipädevus
			hindavad projekti vajadusi oma erialavaldkonnas; koostavad projektitaotluse; koostavad projekti rakenduskava oma erialavaldkonnas; töötavad välja vahendid projekti finantsjuhtimiseks; teevad kindlaks projektis vajalike ülejäänud isikute põhirollid ja ülesanded; teevad kindlaks teavitamis- ja juhendamisvajadused; viivad läbi projekti riskihindamise; töötavad välja meetodi projekti elluviimise kontrollimiseks; koostavad projekti hindamise meetodi kavandi; mõistavad toimiva aruandluse põhimõtteid; teevad kindlaks põhinõuded finants- ja haldusaruannetele.	
6) **Kultuuridevaheline teadlikkus (ja mitmekülgsed teemad)**	1	Kõik vabatahtlikud/kohustuslik	saavad aru teistesse kultuuridesse mõistvalt suhtumise tähtsust; mõistavad stereotüüpse käitumise võimalikke negatiivseid tagajärgi; oskavad kirjeldada, mis on stereotüübid ja kuidas neid edasi antakse; oskavad kirjeldada uues kultuurikeskkonnas tekkivaid erinevaid reaktsioone (endassetõmbumine, nördimus, üleolekutunne, liigne samastumine jne); mõistavad kultuuri põhitunnuseid ja nende väljendumist praktikas; mõistavad mitteverbaalse suhtluse tähtsust; mõistavad suhtlusstiilide erinevusi ja oskavad oma suhtlusstiili kohandada; oskavad kirjeldada ja rakendada konstruktiivse tagasiside andmise põhimõtteid; mõistavad sootundlike käitumismudelite väljakujundamise ja rakendamise tähtsust; mõistavad soolise aspekti arvestamise peamisi põhimõtteid.	Kultuuridevaheline teadlikkus Koostöövõime Teabevahetus Oma ootuste ohjamine
7) **Stsenaariumipõhine õppus**	3	Kõik vabatahtlikud/kohustuslik	Kõnealuse mooduli eesmärk on kontrollida, kui hästi on osalejad omandanud varasemate moodulite õpitulemused, ning kontrollida nende võimet — analüüsida kujutletava humanitaarse interventsiooni konteksti ning teha kindlaks peamised julgeolekuohud organisatsioonile ja selle töötajatele; — kehtestada menetlused julgeolekuohtude leevendamiseks;	

Mooduli nimetus	Auditoorse õppe päevade arv	Sihtrühm/ staatus	Peamised õpitulemused: osalejad…	Omandatav põhipädevus
			— rakendada julgeolekusuuniseid; — koguda, analüüsida ja edastada teavet selle kiire hindamise käigus; — koordineerida tegevust teiste sidusrühmadega; — koostada projekti loogiline raamistik ning teha kindlaks projektide rahastamisallikad, millega toetada taastamistöid või vähendada katastroofiohtu; — töötada meeskonnas, rakendada ja hinnata lihtsat projekti kava; — edastada sidusrühmadele teavet projekti edenemise ja tulemuste kohta.	
8) **Teabevahetus ja huvikaitse**	1	Kõik rühmad/ valikmoodul	mõistavad eetiliste kaalutluste tähtsust humanitaarabi huvikaitse kontekstis; oskavad rakendada teabevahetuses ja huvikaitses mõistvat suhtumist teistesse kultuuridesse; oskavad välja selgitada humanitaarabi sidusrühmi/abisaajaid ning teha kindlaks nendeni jõudmiseks kõige paremini sobivad teavituskanalid; oskavad koostada teavitusstrateegia; oskavad teavitusstrateegiaid kriitiliselt hinnata ja teha kindlaks, kuidas neid parandada.	Teabevahetus Juhtimisoskused Kultuuridevaheline teadlikkus
9) **Psühholoogiline esmaabi**	1	Kõik rühmad/ valikmoodul	oskavad nimetada nelja ala, kus inimeste emotsioonid väljenduvad pärast katastroofi, hädaolukorda või muud traumeerivat sündmust stressitsüklina; oskavad määratleda kahte liiki ja erineva ulatusega katastroofe ja hädaolukordi; oskavad kirjeldada kriisiabi kahte põhimõtet; oskavad kasutada vähemalt kolme koolitusel õpetatud psühholoogilise esmaabi võtet; oskavad teha kindlaks, milliseid võtteid psühholoogilise esmaabi andmiseks kasutada; oskavad ära tunda elanikerühmi, kes võivad vajada psühholoogilist esmaabi.	Isikliku ohutuse, tervishoiu ja julgeoleku juhtimine Teadlik tegutsemine ja vastupanuvõime
10) **Edasikoolitajate koolitamine**	2	Vanemspetsialistid/valikmoodul	oskavad nimetada täiskasvanuhariduse põhimõtteid ja neid kohaldada; oskavad nimetada koolitustsükli etappe ja iga etapi põhinõudeid; oskavad sõnastada koolituskursuste eesmärke ja õpitulemusi; tunnevad ja kasutavad koolitamisel õppijakeskset lähenemisviisi; kasutavad erinevaid õpetamisoskusi ja -võtteid;	Meetmete ja suutlikkuse suurendamise tulemuste saavutamine ja edasiandmine Teabevahetus

Mooduli nimetus	Auditoorse õppe päevade arv	Sihtrühm/ staatus	Peamised õpitulemused: osalejad…	Omandatav põhipädevus
			valivad humanitaartööga seotud koolituseks sobivad meetodid, lugemismaterjalid ja ressursid; oskavad välja töötada koolitusjärgse hindamise vahendid.	
11) **Vabatahtlike juhtimine**	1	Vanemspetsialistid/valikmoodul	mõistavad ja rakendavad vabatahtlike juhtimise õigusraamistikke; kavandavad vastuvõtva riigi kohalike vabatahtlike tööd; korraldavad vabatahtlike värbamist ja valimist; loovad ja kasutavad vabatahtlike regulaarse juhendamise, toetamise ja juhtimise süsteeme; kavandavad vastavalt vajadusele vabatahtlike väljaõpet ja lühikoolitusi; loovad süsteeme, millega tagatakse kohalike vabatahtlike ohutus ja julgeolek; tagavad, et kohaliku organisatsiooni juhtkond vastutab ametlikult vabatahtlike eest ning on määranud selleks vajalikud vahetud ülemused ning kehtestanud aruandlussüsteemi; loovad süsteeme ja kontrollivad nende toimimist.	Meetmete ja suutlikkuse suurendamise tulemuste saavutamine ja edasiandmine Juhtimisoskused Koostöövõime Kultuuridevaheline teadlikkus
12) **Organisatsiooni arendamine**	2	Vanemspetsialistid/valikmoodul	oskavad nimetada teatavaid suutlikkuse suurendamise põhitunnuseid; oskavad nimetada ja kirjeldada mitmesuguseid organisatsiooni arendamiseks kasutatavaid võtteid; oskavad kirjeldada organisatsiooni hindamise erinevaid elemente; hindavad kohaliku organisatsiooni tugevusi ja nõrkusi; oskavad läbi viia suutlikkuse suurendamise vajaduse hindamist; abistavad kohalikke organisatsioone uute tegevuspõhimõtete väljatöötamisel; töötavad välja suutlikkuse näitajaid, mille põhjal jälgida organisatsiooni arengut.	Meetmete ja suutlikkuse suurendamise tulemuste saavutamine ja edasiandmine Juhtimisoskused

III LISA

1. **Vastuvõtvate organisatsioonide enesehindamine ja soovitused**

1. Vastuvõtva organisatsiooni enesehindamises käsitletakse kõiki norme ja menetlusi, mille jaoks peab taotluse esitanud vastuvõtval organisatsioonil olema vastu võetud poliitika või tavad, et täita vabatahtlikuks kandideerijate ja ELi humanitaarabi vabatahtlikega seotud kohustuslikud nõuded. Organisatsioon avaldab iga normi ja menetluse iga nõude kohta järgmise teabe:

   a) kas tema poliitika/tavaga on miinimumnõue täidetud ja/või ta kohustub seda täitma;

   b) kas asjaomased töötajad on nõudest teadlikud ja järgivad seda praktikas;

   c) kas esineb konkreetseid vajadusi, mille kallal on vaja veel töötada või mille suhtes on vaja võtta lisameetmeid, et kõrvaldada vajakajäämised.

2. Enesehindamises esitatakse samuti vastused järgmistele küsimustele seoses ohutuse ja julgeoleku ning vabatahtlike juhtimisega:

   a) kuidas tagab vastuvõttev organisatsioon vastu võetavate rahvusvaheliste vabatahtlike ohutuse ja julgeoleku;

   b) kuidas vabatahtlikke nende riigis viibimise ajal juhitakse ja toetatakse;

   c) millistes normide ja menetluste valdkondades tegeleb vastuvõttev organisatsioon praegu oma suutlikkuse suurendamisega, kui neid on.

3. Soovituses käsitletakse nõudeid, mille täitmist vastuvõtvalt organisatsioonilt eeldatakse ELi humanitaarabi vabatahtliku lähetuse ajal, ning selles avaldab soovitaja oma kogemustele toetudes arvamust iga normi ja menetlusega seotud nõude kohta, kui tal sellist teavet on. Eelkõige esitatakse soovituses järgmine teave:

   a) soovitaja organisatsiooni kogemused seoses asjaomaste normide ja menetluste miinimumnõuete kohaldamisega vastuvõtvas organisatsioonis (vastab/ei vasta nõuetele);

   b) põhjendus/selgitus iga üksiku hinnangu kohta;

   c) vajadused seoses täiendava töö või meetmetega, mis on vajalikud puudujääkide kõrvaldamiseks.

4. Kui taotluse esitanud vastuvõttev organisatsioon on komisjoni humanitaarabi partner, kes on sõlminud kehtiva raamlepingu (partnerluslepingu), siis teeb komisjon lihtsustamise huvides kindlaks need normid ja menetlused, mille suhtes taotluse esitanud vastuvõttev organisatsioon ei pea meetmeid rakendama.

2. **Lähetava organisatsiooni tõenduspõhine enesehindamine**

1. Lähetava organisatsiooni tõenduspõhises enesehindamises käsitletakse kõiki norme ja menetlusi, mille jaoks organisatsioon peab olema vastu võtnud poliitika või tavad, et täita vabatahtlikuks kandideerijate ja ELi humanitaarabi vabatahtlikega seotud kohustuslikke nõudeid. Lähetav organisatsioon avaldab iga normi ja menetluse iga nõude kohta järgmise teabe:

   a) kas tema poliitika/tavaga on miinimumnõue täidetud ja/või ta kohustub seda täitma;

   b) kas asjaomased töötajad on nõudest teadlikud ja järgivad seda praktikas;

   c) kas esineb konkreetseid vajadusi seoses täiendava töö või meetmetega, mis on vajalikud puudujääkide kõrvaldamiseks?

   d) kas nõude täitmist kinnitab mõne muu heakskiidetud süsteemi (nt riiklik, Euroopa või rahvusvaheline süsteem) kaudu saadud sertifikaat/akrediteering?

2. Enesehindamises esitatud väidete ja vastavuse tõendamiseks lisab taotluse esitanud lähetav organisatsioon näidisena tõendusmaterjali ja alused, mis võimaldavad kontrollida, kas normide ja menetluste kõigis nõuetes osutatud põhimõtted ja tavad on praktikas rakendatud, eriti seoses vabatahtlikega.

3. Kui taotluse esitanud lähetav organisatsioon on komisjoni humanitaarabi partner, kes on sõlminud kehtiva raamlepingu (partnerluslepingu), siis teeb komisjon lihtsustamise huvides kindlaks need normid ja menetlused, mille suhtes taotluse esitanud lähetav organisatsioon ei pea meetmeid rakendama.

4. Vajaduse korral võib komisjon sertifitseerimisprotsessi jooksul igal ajal küsida taotluse esitanud lähetavalt organisatsioonilt täiendavat tõendusmaterjali.

3. **Sertifikaadi peatamise või tühistamise kord**

1. Kui komisjon kavatseb sertifikaadi peatada või tühistada, teatab ta sellest lähetavale või vastuvõtvale organisatsioonile ametlikult ette, nimetades põhjused, ning palub organisatsioonil esitada oma märkused 45 kalendripäeva jooksul pärast teate saamist.

2. Kui komisjon otsustab pärast lähetava või vastuvõtva organisatsiooni märkuste läbivaatamist sertifikaadi peatamise või tühistamise menetluse katkestada, esitab ta selle kohta organisatsioonile ametliku teate.

3. Kui märkusi ei esitata või kui komisjon otsustab esitatud märkustest hoolimata peatamise või tühistamise menetlust jätkata, toimib komisjon järgmiselt:

   a) peatab sertifikaadi kehtivuse, esitades organisatsioonile ametliku teate peatamise kohta, milles märgitakse peatamise põhjused ja vajalike kontrollide lõpetamise orienteeruv kuupäev; või

   b) esitab organisatsioonile ametliku teate sertifikaadi tühistamise kohta, milles märgitakse tühistamise põhjused ja tühistamise jõustumise kuupäev.

4. Peatamine jõustub kuupäeval, millal lähetav või vastuvõttev organisatsioon saab kätte punkti 3 alapunktis a osutatud teate, või teates sätestatud hilisemal kuupäeval.

5. Kui sertifikaati ei ole punkti 3 alapunkti b kohaselt tühistatud, esitab komisjon lähetavale või vastuvõtvale organisatsioonile teate peatamise lõpetamise kohta kohe, kui ta leiab, et peatamise alused on ära langenud või vajalikud kontrollid on tehtud.